

Fremsat den {FREMSAT} af økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen)

Forslag

til

lov om ændring af lov om værdipapirhandel m.v. og forskellige andre love (Åbenhed i Finanstilsynets tilsynsarbejde)

§ 1

I lov om værdipapirhandel m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1077 af 4. september 2007, som ændret ved lov nr. 108 af 7. februar 2007, foretages følgende ændringer:

1. I § 84 indsættes efter stk. 6 som nyt stykke:

»Stk. 7. I sager, hvor der skal foretages partshøring efter forvaltningsloven, omfatter adgangen til partshøring hele udkastet til afgørelse. Fristen for afgivelse af udtalelse skal udgøre mindst tre uger, medmindre sagen allerede har været forelagt for Fondsrådet, eller afgørelsen er af hastende karakter.«

Stk. 7-9 bliver herefter stk. 8-10.

2. § 84, stk. 9, der bliver stk. 10, affattes således:

»Stk. 10. Fondsrådet fastsætter sin egen forretningsorden, herunder regler om mulighed for foretræde for rådet. Forretningsordenen godkendes af økonomi- og erhvervsministeren.«

3. I § 84 a indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

»Stk. 3. Stk. 1 finder dog ikke anvendelse på oplysninger i sager om god værdipapirhandelsskik, jf. § 3 og bekendtgørelser udstedt i medfør af § 3.«

Stk. 3-11 bliver herefter stk. 4-12.

4. § 84 b, stk. 5, ophæves.

Stk. 6 bliver herefter stk. 5.

5. § 84 c affattes således:

»§ 84 c. Finanstilsynets afgørelser truffet i henhold til § 84, stk. 2, nr. 1, og Fondsrådets afgørelser truffet i henhold til § 84, stk. 3, skal offentliggøres. 1. pkt. gælder også beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning, jf. dog stk. 2. Offentliggørelsen skal omfatte virksomhedens navn.

Stk. 2. Offentliggørelse efter stk. 1 kan dog ikke ske, hvis det vil medføre uforholdsmæssig stor skade for virksomheden, eller efterforskningsmæssige hensyn taler imod offentliggørelse. Offentliggørelsen må ikke indeholde fortrolige oplysninger om kundeforhold eller oplysninger omfattet af § 12, stk. 1, nr. 2, i lov om offentlighed i forvaltningen. Offentliggørelsen må ikke indeholde fortrolige oplysninger, der hidrører fra lande inden for Den Europæiske Union eller lande, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område, med mindre de myndigheder, som har afgivet oplysningerne, har givet deres udtrykkelige tilladelse.

Stk. 3. Hvis offentliggørelse er undladt i henhold til stk. 2, 1. pkt., og de pågældende hensyn, der nødvendiggjorde undladelsen, ikke længere er gældende, skal der ske offentliggørelse, jf. stk. 1. Dette gælder dog kun i op til et år efter, at den pågældende afgørelse er truffet.«

6. Efter § 84 c indsættes:

»§ 84 d. Finanstilsynet skal orientere offentligheden i sager om god værdipapirhandlerskik, jf. § 3 og bekendtgørelser udstedt i medfør af § 3, som er behandlet af Finanstilsynet, anklagemyndigheden eller domstolene, og som er af almen interesse eller af betydning for forståelsen af de nævnte bestemmelser.«

7. I § 87, *stk. 6*, ændres »stk. 5« til: »stk. 6«.

§ 2

I lov om finansiel virksomhed, jf. lovbekendtgørelse nr. 1413 af 10. december 2007, foretages følgende ændringer:

1. I § 1, *stk. 4, 1. pkt.*, ændres »§ 354 a, stk. 1, stk. 2, nr. 2 og 4-8, og stk. 3-5« til: "§ 354 a".

2. I § 1, *stk. 4, 3. pkt.*, ændres »§ 354 a, stk. 1, stk. 2, nr. 2 og 7, og stk. 3-5,« til: »§ 354 a«.

3. I § 345 indsættes efter stk. 8 som nyt stykke:

»*Stk. 9.* I sager, hvor der skal foretages partshøring efter forvaltningsloven, omfatter adgangen til partshøring hele udkastet til afgørelse. Fristen for afgivelse af udtalelse skal udgøre mindst tre uger, medmindre sagen allerede har været forelagt for Det Finansielle Virksomhedsråd, eller afgørelsen er af hastende karakter.«

Stk. 9-11 bliver herefter stk. 10-12.

4. § 345, *stk. 11*, der bliver stk. 12, affattes således:

»*Stk. 12.* Økonomi- og erhvervsministeren fastsætter rådets forretningsorden, herunder regler om mulighed for foretræde for rådet.«

5. I § 347, *stk. 5*, ændres »stk. 5« til: »stk. 6«.

6. I § 354 indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

»*Stk. 3.* Stk. 1 finder dog ikke anvendelse på oplysninger i sager om

- 1) god skik og prisoplysning, jf. § 43 og bekendtgørelser udstedt i medfør af denne bestemmelse,
- 2) hybrid kernekapital eller ansvarlig lånekapital i form af massegældsbreve, jf. § 45,
- 3) tegning af kapitalindskud, jf. § 46,
- 4) forbrugerbeskyttelse, jf. bekendtgørelser om puljepension og anbringelse af midler i værdipapirer udstedt i medfør af § 50, stk. 2,
- 5) dækning af Garantifonden for indskydere og investorer, jf. § 51,
- 6) depotselskabers uafhængighed, jf. § 52,
- 7) nedbringelse af realkreditlån ydet i strid med lov om realkreditlån og realkreditobligationer, jf. § 53, stk. 1,
- 8) aftale om placering af kunders porteføljemidler, jf. § 54, stk. 2,
- 9) forbud mod indgåelse af visse livsforsikringsaftaler, jf. § 55, stk. 1,
- 10) information ved indgåelse af forsikringsaftaler og under det løbende kundeforhold, jf. bekendtgørelser udstedt i medfør af § 56,
- 11) opsigelsesvarsel for forbrugerforsikringer, jf. § 57, stk. 1,

- 12) pligten til at overtage en bygningsforsikring, jf. § 59, stk. 1, og
- 13) forbud mod at bringe en bygningsbrandforsikring til ophør, jf. § 60, stk. 1.«

Stk. 3-11 bliver herefter stk. 4-12.

7. § 354 a affattes således:

»§ 354 a. Fondbådets afgørelser truffet i henhold til § 344, stk. 1, 3. pkt., og Finanstilsynets afgørelser truffet i henhold til § 345, stk. 2, nr. 1, skal offentliggøres. 1. pkt. gælder også beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning, jf. dog stk. 2. Offentliggørelsen skal omfatte virksomhedens navn.

Stk. 2. Offentliggørelse efter stk. 1 kan dog ikke ske, hvis det vil medføre uforholdsmæssig stor skade for virksomheden, eller efterforskningsmæssige hensyn taler imod offentliggørelse. Offentliggørelsen må ikke indeholde fortrolige oplysninger om kundeforhold eller oplysninger omfattet af § 12, stk. 1, nr. 2, i lov om offentlighed i forvaltningen. Offentliggørelsen må ikke indeholde fortrolige oplysninger, der hidrører fra lande inden for Den Europæiske Union eller lande, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område, med mindre de myndigheder, som har afgivet oplysningerne, har givet deres udtrykkelige tilladelse.

Stk. 3. Hvis offentliggørelse er undladt i henhold til stk. 2, 1. pkt., og de pågældende hensyn, der nødvendiggjorde undladelsen, ikke længere er gældende, skal der ske offentliggørelse. Dette gælder dog kun i op til et år efter, at den pågældende afgørelse er truffet.«

8. Efter § 354 a indsættes:

»§ 354 b. Finanstilsynet skal orientere offentligheden i sager om

- 1) god skik og prisoplysning, jf. § 43 og bekendtgørelser udstedt i medfør heraf,
- 2) hybrid kernekapital eller ansvarlig lånekapital i form af massegældsbreve, jf. § 45,
- 3) tegning af kapitalindsud, jf. § 46,
- 4) forbrugerbeskyttelse, jf. bekendtgørelser om puljepension og anbringelse af midler i værdipapirer udstedt i medfør af § 50, stk. 2,
- 5) dækning af Garantifonden for indskydere og investorer, jf. § 51,
- 6) depotselskabers uafhængighed, jf. § 52,
- 7) nedbringelse af realkreditlån ydet i strid med lov om realkreditlån og realkreditobligationer, jf. § 53, stk. 1,
- 8) aftale om placering af kunders porteføljemidler, jf. § 54, stk. 2,
- 9) forbud mod indgåelse af visse livsforsikringsaftaler, jf. § 55, stk. 1,
- 10) information ved indgåelse af forsikringsaftaler og under det løbende kundeforhold, jf. bekendtgørelser udstedt i medfør af § 56,
- 11) opsigelsesvarsel for forbrugerforsikringer, jf. § 57, stk. 1,
- 12) pligten til at overtage en bygningsforsikring, jf. § 59, stk. 1, og
- 13) forbud mod at bringe en bygningsbrandforsikring til ophør, jf. § 60, stk. 1,

som er behandlet af Finanstilsynet, anklagemyndigheden eller domstolene, og som er af almen interesse eller af betydning for forståelsen af de nævnte bestemmelser.

Stk. 2. Finanstilsynet skal endvidere orientere offentligheden om navnet på en virksomhed, der overtræder forbuddet mod at udøve finansiell virksomhed uden tilladelse, jf. §§ 7-11, 308 og 334.«

9. § 355, stk. 4, ophæves.

Stk. 5 bliver herefter stk. 4.

§ 3

I lov om tilsyn med firmapensionskasser, jf. lovbekendtgørelse nr. 1561 af 19. december 2007, foretages følgende ændringer:

1. I § 66 a indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

»Stk. 3. Stk. 1 finder dog ikke anvendelse på oplysninger i sager om

- 1) god pensionskassepraksis i § 6 a, stk. 1, 1. pkt., og bekendtgørelser om redelig forretningsskik og god praksis udstedt i medfør af § 6 a, stk. 2,
- 2) oplysninger, som en pensionskasse skal give skriftligt til medlemmer og pensionsmodtagere, jf. bekendtgørelser udstedt i medfør af § 12 a, og
- 3) videregivelse af fortrolige oplysninger, jf. § 71, stk. 2.«

Stk. 3-8 bliver herefter stk. 4-9.

2. § 66 b, stk. 4, ophæves.

Stk. 5 bliver herefter stk. 4.

3. § 66 c affattes således:

»§ 66 c. Finanstilsynets afgørelser truffet i henhold til § 345, stk. 2, nr. 1, i lov om finansiel virksomhed, jf. § 65, stk. 2, i denne lov, skal offentliggøres. 1. pkt. gælder også beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning, jf. dog stk. 2. Offentliggørelsen skal omfatte firmapensionskassens navn.

Stk. 2. Offentliggørelse efter stk. 1 kan dog ikke ske, hvis det vil medføre uforholdsmæssig stor skade for firmapensionskassen, eller efterforskningsmæssige hensyn taler imod offentliggørelse. Offentliggørelsen må ikke indeholde fortrolige oplysninger om kundeforhold eller oplysninger omfattet af § 12, stk. 1, nr. 2, i lov om offentlighed i forvaltningen. Offentliggørelsen må ikke indeholde fortrolige oplysninger, der hidrører fra lande inden for Den Europæiske Union eller lande, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område, med mindre de myndigheder, som har afgivet oplysningerne, har givet deres udtrykkelige tilladelse.

Stk. 3. Hvis offentliggørelse er undladt i henhold til stk. 2, 1. pkt., og de pågældende hensyn, der nødvendiggjorde undladelsen, ikke længere er gældende, skal der ske offentliggørelse, jf. stk. 1. Dette gælder dog kun i op til et år efter, at den pågældende afgørelse er truffet.«

4. Efter § 66 c indsættes:

»§ 66 d. Finanstilsynet skal orientere offentligheden i sager om

- 1) god pensionskassepraksis, jf. § 6 a, stk. 1, 1. pkt., og bekendtgørelser om redelig forretningsskik og god praksis udstedt i medfør af § 6 a, stk. 2, og
- 2) oplysninger, som en pensionskasse skal give skriftligt til medlemmer og pensionsmodtagere, jf. bekendtgørelser udstedt i medfør af § 12 a.

Stk. 2. Finanstilsynet skal endvidere orientere offentligheden om navnet på en firmapensionskasse, der overtræder forbuddet mod at udøve virksomhed uden tilladelse, jf. § 10.«

§ 4

I lov om investeringsforeninger og specialforeninger samt andre kollektive investeringsordninger m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1499 af 12. december 2007, foretages følgende ændringer:

1. I § 110 m ændres »§ 123 a, stk. 2, nr. 7-10, og stk. 4 og 5« til: »§ 123 a og 123 b«.

2. I § 119, stk. 4, ændres »stk. 5« til: »stk. 6«.

3. I § 123 indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

»Stk. 3. Stk. 1 omfatter ikke oplysninger i sager om

- 1) god skik, jf. § 18 og bekendtgørelser udstedt i medfør af § 18, stk. 2,
- 2) afgørelser vedrørende vedtægtsændringer, jf. § 23, stk. 2,
- 3) afgørelser vedrørende foreningers administrative og regnskabsmæssige praksis, forretningsgange og kontrolprocedurer, jf. § 37,
- 4) forbud mod at opkræve dobbeltgebyr, jf. § 49,
- 5) pligten til at indberette fejlregninger, jf. § 48, stk. 6,
- 6) afholdelse af udgifter i forbindelse med udstedelse af andele gennem en værdipapircentral, jf. § 51, stk. 1 og 2,
- 7) prospekter og bekendtgørelser om prospekter, jf. § 74,
- 8) offentliggørelse af emissions- og indløsningspriser, jf. § 77,
- 9) inddragelse af investeringers, specialforeningers og hedgeforeningers tilladelse, jf. § 81, stk. 2,
- 10) foreningers placering af midler, jf. kapitel 13, 14 og 15,
- 11) overskridelser af risikoprofil, risikopolitik og risikorammer, jf. § 114 d, stk. 1 og 2,
- 12) pligten til at offentliggøre hedgeforeningens eller afdelingens indre værdi, jf. § 114 d, stk. 3,
- 13) pligten til at underrette navnenoterede medlemmer, jf. § 114 d, stk. 4,
- 14) pligten til at indberette overskridelser, jf. § 114 e, stk. 2,
- 15) pligten til at underrette medlemmer om overskridelse af risikorammer, jf. § 114 e, stk. 4,
- 16) pligten til at beskrive kollektive investeringsordninger i et regelsæt, jf. § 115, stk. 3,
- 17) udbudsdokument, jf. § 115, stk. 4,
- 18) andre kollektive investeringsordningers dokumenter, jf. § 115, stk. 6, og
- 19) pligt til at indberette fejlregninger, jf. § 115, stk. 7.«

Stk. 3-10 bliver herefter stk. 4-11.

4. § 123 a affattes således:

»§ 123 a. Fondsrådets afgørelser truffet i henhold til § 116, stk. 1, 3. pkt., og Finanstilsynets afgørelser truffet i henhold til § 345, stk. 2, nr. 1, i lov om finansiel virksomhed, jf. § 117 i denne lov, skal offentliggøres. 1. pkt. gælder også beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning, jf. dog stk. 2. Offentliggørelsen skal omfatte foreningens navn.

Stk. 2. Offentliggørelse efter stk. 1 kan dog ikke ske, hvis det vil medføre uforholdsmæssig stor skade for foreningen, eller efterforskningsmæssige hensyn taler imod offentliggørelse. Offentliggørelsen må ikke indeholde fortrolige oplysninger om kundeforhold eller oplysninger omfattet af § 12, stk. 1, nr. 2, i lov om offentlighed i forvaltningen. Offentliggørelsen må ikke indeholde fortrolige oplysninger, der hidrører fra lande inden for Den Europæiske Union eller lande, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område, med mindre de myndigheder, som har afgivet oplysningerne, har givet deres udtrykkelige tilladelse.

Stk. 3. Hvis offentliggørelse er undladt i henhold til stk. 2, 1. pkt., og de pågældende hensyn, der nødvendiggjorde undladelsen, ikke længere er gældende, skal der ske offentliggørelse, jf. stk. 1. Dette gælder dog kun i op til et år efter, at den pågældende afgørelse er truffet.«

5. Efter § 123 a indsættes:

»§ 123 b. Finanstilsynet skal orientere offentligheden i sager om

- 1) god skik, jf. § 18 og bekendtgørelser udstedt i medfør af § 18, stk. 2,
- 2) afgørelser vedrørende vedtægtsændringer, jf. § 23, stk. 2,
- 3) afgørelser vedrørende foreningers administrative og regnskabsmæssige praksis, forretningsgange og kontrolprocedurer, jf. § 37,
- 4) forbud mod at opkræve dobbeltgebyr, jf. § 49,
- 5) pligten til at indberette fejlregninger, jf. § 48, stk. 6,

- 6) afholdelse af udgifter i forbindelse med udstedelse af andele gennem en værdipapircentral, jf. § 51, stk. 1 og 2,
- 7) prospekter og bekendtgørelser om prospekter, jf. § 74,
- 8) offentliggørelse af emissions- og indløsningspriser, jf. § 77,
- 9) inddragelse af investeringers, specialforeningers og hedgeforeningers tilladelse, jf. § 81, stk. 2,
- 10) foreningers placering af midler, jf. kapitel 13, 14 og 15,
- 11) overskridelser af risikoprofil, risikopolitik og risikorammer, jf. § 114 d, stk. 1 og 2,
- 12) pligten til at offentliggøre hedgeforeningens eller afdelingens indre værdi, jf. § 114 d, stk. 3,
- 13) pligten til at underrette navnenoterede medlemmer, jf. § 114 d, stk. 4,
- 14) pligten til at indberette overskridelser, jf. § 114 e, stk. 2,
- 15) pligten til at underrette medlemmer om overskridelse af risikorammer, jf. § 114 e, stk. 4,
- 16) pligten til at beskrive kollektive investeringsordninger i et regelsæt, jf. § 115, stk. 3,
- 17) udbudsdokument, jf. § 115, stk. 4, og
- 18) andre kollektive investeringsordningers dokumenter, jf. § 115, stk. 6, og
- 19) pligt til at indberette fejlregninger, jf. § 115, stk. 7.

Stk. 2. Finanstilsynet skal endvidere orientere offentligheden om navnet på en forening, der overtræder forbuddet mod at udøve investeringsforeningsvirksomhed uden tilladelse, jf. § 4 eller forbuddet mod at udøve specialforeningsvirksomhed uden tilladelse, jf. § 5, eller forbuddet mod at udøve hedgeforeningsvirksomhed uden tilladelse, jf. § 114 a.«

6. § 124, stk. 4, ophæves.

Stk. 5 bliver herefter stk. 4.

§ 5

I lov om forsikringsformidling, jf. lovbekendtgørelse nr. 401 af 25. april 2007, foretages følgende ændringer:

1. § 49 affattes således:

»§ 49. For de ansatte i Finanstilsynet finder §§ 354 og 356 i lov om finansiel virksomhed anvendelse.

Stk. 2. Stk. 1 finder dog ikke anvendelse på oplysninger i sager om

- 1) god skik, jf. § 19, og bekendtgørelser udstedt i medfør heraf,
- 2) forsikringsmæglervirksomheders oplysningspligter før indgåelse af forsikringsaftaler, jf. § 13,
- 3) forsikringsmæglervirksomheders pligt til indgåelse af en samarbejdsaftale, jf. § 14,
- 4) forsikringsmæglervirksomheders honorar, jf. § 14 a, stk. 1, 5. pkt., stk. 2 og stk. 4, 2. pkt.,
- 5) forsikringsmæglervirksomheders oplysningspligt om hvilke forsikringsselskaber, der benyttes, jf. § 15,
- 6) forsikringsagentvirksomheders og administrationsselskabers oplysningspligter ved indgåelse af forsikringsaftaler, jf. § 33 og § 34,
- 7) underagentvirksomheders eller administrationsselskabers oplysningspligter ved indgåelse af forsikringsaftaler, jf. § 40, og
- 8) oplysningspligter, jf. bekendtgørelser om information udstedt i medfør af § 16 og § 35.«

2. § 49 a affattes således:

»§ 49 a. Finanstilsynets afgørelser truffet i henhold til § 345, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed, jf. denne lovs § 44, skal offentliggøres. 1. pkt. gælder også beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning, jf. dog stk. 2. Offentliggørelsen skal omfatte virksomhedens navn.

Stk. 2. Offentliggørelse efter stk. 1 kan dog ikke ske, hvis det vil medføre uforholdsmæssig stor skade for virksomheden, eller efterforskningsmæssige hensyn taler imod offentliggørelse. Offentliggørelsen må ikke indeholde fortrolige oplysninger om kundeforhold eller oplysninger omfattet af § 12, stk. 1, nr. 2, i lov om offentlighed i forvaltningen. Offentliggørelsen må ikke indeholde fortrolige oplysninger, der hidrører fra lande inden for Den Europæiske Union eller lande, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område, med mindre de myndigheder, som har afgivet oplysningerne, har givet deres udtrykkelige tilladelse.

Stk. 3. Hvis offentliggørelse er undladt i henhold til stk. 2, 1. pkt., og de pågældende hensyn, der nødvendiggjorde undladelsen, ikke længere er gældende, skal der ske offentliggørelse, jf. stk. 1. Dette gælder dog kun i op til et år efter, at den pågældende afgørelse er truffet.«

3. Efter § 49 a indsættes:

»§ 49 b. Finanstilsynet skal orientere offentligheden i sager om

- 1) god skik, jf. § 19, og bekendtgørelser udstedt i medfør af denne bestemmelse,
- 2) forsikringsmæglervirksomheders oplysningspligter før indgåelse af forsikringsaftaler, jf. § 13,
- 3) forsikringsmæglervirksomheders pligt til indgåelse af en samarbejdsaftale, jf. § 14,
- 4) forsikringsmæglervirksomheders honorar, jf. § 14 a, stk. 1, 5. pkt., og stk. 4, 2. pkt.,
- 5) forsikringsmæglervirksomheders oplysningspligt om hvilke forsikringselskaber, der benyttes, jf. § 15,
- 6) forsikringsagentvirksomheders eller administrationsselskabers oplysningspligter ved indgåelse af forsikringsaftaler, jf. §§ 33 og 34,
- 7) underagentvirksomheders eller administrationsselskabers oplysningspligter ved indgåelse af forsikringsaftaler, jf. § 40, og
- 8) oplysningspligter, jf. bekendtgørelser om information udstedt i medfør af § 16 og § 35, som er behandlet af tilsynet, anklagemyndigheden eller domstolene, og som er af almen interesse eller af betydning for forståelsen af de nævnte bestemmelser.

Stk. 2. Finanstilsynet skal endvidere orientere offentligheden om navnet på en virksomhed, der overtræder forbuddet mod at udøve forsikringsformidlingsvirksomhed uden tilladelse, jf. § 4 og § 26. Tilsvarende gælder for overtrædelser af kravet om registrering i § 27 og § 36.«

4. § 50, stk. 3, ophæves.

§ 6

Loven træder i kraft den 1. juli 2008.

§ 7

Stk. 1. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. §§ 1, 2 og 4 kan helt eller delvist sættes i kraft for Færøerne med de særlige færøske forhold tilsiger.

Stk. 3. §§ 1-5 kan helt eller delvist sættes i kraft for Grønland med de særlige grønlandske forhold tilsiger.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning

Finanstilsynet og de finansielle råd, Fondsrådet og Det Finansielle Virksomhedsråd, er i dag underlagt en skærpet tavshedspligt. Tavshedspligten indebærer, at offentligheden ikke har mulighed for at få aktindsigt i Finanstilsynets og rådernes sager, samt at Finanstilsynet og rådene - med få undtagelser - er forhindret i at offentliggøre navnet på de virksomheder, som tilsynets afgørelser retter sig mod.

Formålet med dette lovforslag er at indføre en større åbenhed om Fondsrådet, Det Finansielle Virksomhedsråd og Finanstilsynets arbejde, så offentligheden i højere grad får indsigt i, om spillereglerne på de finansielle markeder bliver overholdt.

Dette er særligt i tråd med udviklingen inden for værdipapirområdet, hvor gennemsigtighed og åbenhed i stigende grad ses som instrumenter til at sikre et velfungerende marked. I takt med at børsnoterede virksomheder bliver pålagt større informationskrav, herunder krav om at offentliggøre intern viden, er det naturligt, at der også bliver større åbenhed om tilsynet med, at virksomhederne på værdipapirområdet overholder reglerne. Det samme gælder i forhold til resten af den finansielle sektor.

Dette lovforslag indebærer, at alle afgørelser truffet af Fondsrådet og Det Finansielle Virksomhedsråd fremover som udgangspunkt skal offentliggøres, og at offentliggørelsen skal indeholde navnet på virksomheden.

Lovforslaget vil ikke fjerne beskyttelsen af fortrolige kundeoplysninger eller oplysninger om finansielle virksomheders interne forhold. Ligeledes vil Finanstilsynets skærpede tavshedspligt blive opretholdt i alle andre sager, dog ikke forbrugersager, jf. nedenfor.

Lovforslaget har ikke kun til formål at øge åbenheden i forhold til offentligheden. Det indeholder også nye regler, som styrker åbenheden og retssikkerheden for de virksomheder, hvis sager behandles i rådene. Nye regler vil sikre, at virksomhederne får udkastet til afgørelse i partshøring og mulighed for at få foretræde for rådene. Dette gælder dog ikke i sager af hastende karakter.

På forbrugerområdet øges åbenheden ligeledes. Med de foreslåede ændringer bringes reglerne om offentlighed om tilsynet med forbrugerbeskyttende regler på det finansielle område på linje med, hvad der gælder for tilsynet med tilsvarende regler for alle andre brancher.

2. Indhold

2.1 Lovforslagets indhold i hovedtræk

Lovforslaget justerer Finanstilsynets og de finansielle råds tavshedspligt og vender reglerne om med hensyn til offentliggørelse af en virksomheds navn sammen med en afgørelse. Udgangspunktet bliver fremover, at alle afgørelser truffet af Fondsrådet og Det Finansielle Virksomhedsråd skal offentliggøres med navns nævnelse. Desuden indføres der nye regler om partshøring og foretræde for de finansielle råd for at øge åbenheden om rådernes arbejde i forhold til de involverede virksomheder og dermed styrke disses retssikkerhed.

Ændringerne omfatter hele den finansielle lovgivning og gennemføres i lov om værdipapirhandel m.v., lov om finansiel virksomhed, lov om investeringsforeninger og specialforeninger samt andre kollektive investeringsordninger m.v., lov om tilsyn med firmapensionskasser og lov om forsikringsformidling.

Finanstilsynets - og dermed også de finansielle råds - skærpede tavshedspligt opretholdes. Dette er nødvendigt, fordi Finanstilsynet gennem sin tilsynsvirksomhed får et indgående indblik både i de tilsynsbelagte virksomheders forretningsforhold samt i deres kunders forhold. Dette kendskab er afgørende, for at tilsynet kan vurdere virksomhedernes risici og dermed sikkerheden for virksomhedernes kunder.

Tavshedspligten er indført for at beskytte de tilsynsbelagte virksomheders forretningsmæssige forhold, så oplysningerne herom ikke kan misbruges i konkurrencemæssig sammenhæng, og for at sikre, at oplysninger om tilsynsbelagte kunder ikke spredes i en videre kreds. Endelig har den til formål at sikre den tilsynsmæssige effektivitet, fordi de tilsynsbelagte virksomheder kan føle sig trygge ved at udlevere alle oplysninger, som Finanstilsynet måtte have behov for, for at føre et effektivt tilsyn.

Den skærpede tavshedspligt indebærer, at det er strafbart for tilsynets medarbejdere og rådernes medlemmer at videregive fortrolige oplysninger om tilsynsarbejdet, og at der ikke er adgang til aktindsigt i tilsynssager efter reglerne i offentlighedsloven. Derimod skal afgørelser truffet af Fondsrådet og Det Finansielle Virksomhedsråd som udgangspunkt fremover offentliggøres sammen med navnet på den virksomhed, som afgørelsen vedrører.

Undtaget fra offentliggørelse er sager, hvor offentliggørelse af virksomhedens navn vil medføre uforholdsmæssig stor skade for virksomheden. Her tænkes især på tilfælde, hvor det forhold, at virksomhedens navn kommer frem, vil true dens fortsatte drift. Eller tilfælde, hvor en afgørelse indeholder oplysninger, som er særligt følsomme og kritiske for gennemførelse af en overtagelse. Endvidere kan offentliggørelse undlades, hvis efterforskningsmæssige hensyn taler imod offentliggørelse.

Oplysninger om kundeforhold, fortrolige oplysninger om virksomhedens forretningsmæssige forhold og fortrolige oplysninger modtaget fra udenlandske tilsynsvirksomheder vil blive fjernet fra afgørelsen, inden den offentliggøres. Det forhold at afgørelsen offentliggøres medfører ikke, at sagen bliver omfattet af offentlighedslovens regler om aktindsigt. Det vil således ikke være muligt at få udleveret kopi af sagens dokumenter, efter at afgørelsen er offentliggjort.

Lovforslaget styrker ikke kun åbenheden i forhold til offentligheden. Det indebærer også større åbenhed i forhold til de virksomheder, hvis sager behandles af Fondsrådet og Det Finansielle Virksomhedsråd. Fremover vil en part få hele udkastet til rådets afgørelse i høring, inden sagen behandles i rådet, og man vil få mulighed for at få foretræde for rådene, inden sagen afgøres. Dette kendes i dag fra Konkurrencerådet. Der er i forretningsordnerne for de to råd mulighed for at træffe afgørelser efter en særlig hasteprocedure i sager af uopsættelig karakter, hvor øjemedet ellers ville forspildes. Der vil i disse sager ikke blive mulighed for partshøring eller foretræde for rådene. Dette vil eksempelvis kunne være i en overtagelses- eller krisesituation.

På forbrugerområdet foreslås det, at der indføres den samme offentlighed omkring tilsynet med, at finansielle virksomheder overholder god skik, som gælder for forbrugerombudsmandens tilsyn med, at alle andre typer virksomheder overholder reglerne om god skik og prisinformation.

Med lovændringen vil der kunne gives aktindsigt i oplysninger om Finanstilsynets tilsyn med forbrugerrettede regler efter de almindelige regler i offentlighedsloven. Det betyder, at enhver har mulighed for at få udleveret oplysninger med de undtagelser, der følger af offentlighedslovens kapitel 3. Det foreslås endvidere, at Finanstilsynet aktivt skal informere offentligheden om forbrugersager, som er af almen interesse eller har betydning for forståelsen af reglernes anvendelse. Finanstilsynet får samtidig mulighed for at udtale sig om verserende sager efter offentlighedslovens princip om meroffentlighed. Ændringen vil sikre mere åbenhed og gennemsigtighed om tilsynet med de finansielle virksomheders overholdelse af forbrugerbeskyttelsesreglerne og kan medvirke til en bedre efterlevelse af disse regler.

2.2. Gældende regler om tavshedspligt

Finanstilsynet er efter de finansielle tilsynslove underlagt en særlig lovbestemt tavshedspligt. En tilsvarende tavshedspligt gælder for medlemmerne af de to finansielle råd. Udgangspunktet er, at Finanstilsynet skal hemmeligholde fortrolige oplysninger, som tilsynet får kendskab til gennem tilsynsvirksomheden. Ved fortrolige oplysninger forstås oplysninger om en tilsynsbelagt virksomheds forretningsmæssige forhold og kunders forhold samt andre oplysninger, som efter deres karakter er fortrolige. Tavshedspligten gælder tilsvarende for medlemmerne af Det Finansielle Virksomhedsråd og Fondsrådet i relation til de sager, der behandles i de to råd.

Finanstilsynet kan ikke videregive fortrolige oplysninger, selvom den, som reglen skal beskytte, giver sit samtykke. Finanstilsynet har dog mulighed for at videregive fortrolige oplysninger i summarisk eller sammenfattende form, hvis virksomheden eller dens kunder ikke kan identificeres.

Til dette udgangspunkt gælder en lang række undtagelser, hvor Finanstilsynet har mulighed for at videregive fortrolige oplysninger. Det drejer sig bl.a. om videregivelse til Fondsrådet og Det Finansielle Virksomhedsråd, økonomi- og erhvervsministeren, Folketingets Ombudsmand, Statsrevisorerne og finansielle tilsynsmyndigheder inden for og uden for EU/EØS-området.

Finanstilsynet kan også videregive fortrolige oplysninger til Folketingets stående udvalg. Det er dog her en betingelse, at det drejer sig om en tilsynsbelagt virksomheds generelle økonomiske forhold som led i den parlamentariske kontrol med forvaltningen, at virksomheden er i betalingsstandsning eller under konkurs, og at staten yder garanti eller stiller midler til rådighed for afvikling.

Reglerne indeholder endvidere uddybende bestemmelser vedrørende tavshedspligten og undtagelserne her til. Som eksempel fremgår det, at alle, som modtager fortrolige oplysninger fra Finanstilsynet, også omfattes af tavshedspligten. Dette gælder blandt andet, når økonomi- og erhvervsministeren modtager fortrolige oplysninger fra Finanstilsynet.

Den særlige tavshedspligt er nødvendig, fordi Finanstilsynet gennem sin tilsynsvirksomhed får et indgående indblik både i de tilsynsbelagte virksomheders forretningsforhold samt i deres kunders forhold. Dette kendskab er nødvendigt, for at tilsynet kan vurdere virksomhedernes risici og dermed sikkerheden for virksomhedernes kunder.

Tavshedspligten er indført for at beskytte de tilsynsbelagte virksomheders forretningsmæssige forhold, så oplysninger herom ikke kan misbruges i konkurrencemæssig sammenhæng, og for at sikre, at oplysninger om tilsynsbelagte virksomheders kunder ikke spredes i en større kreds. Endelig har den til formål at sikre den tilsynsmæssige effektivitet, fordi virksomhederne på grund af tavshedspligten kan føle sig trygge ved at udlevere alle oplysninger, som Finanstilsynet måtte have behov for til at kunne føre et effektivt tilsyn.

Den særlige tavshedspligt indgår i lov om finansiel virksomhed, lov om værdipapirhandel m.v., lov om tilsyn med firmapensionskasser, lov om investeringsforeninger og specialforeninger samt andre kollektive investeringsordninger m.v. og lov om forsikringsformidling. Endvidere indeholder andre love henvisninger til reglerne om tavshedspligt i lov om finansiel virksomhed.

Gældende regler om aktindsigt

Det følger af offentlighedsloven, at enhver som udgangspunkt har adgang til at gøre sig bekendt med dokumenter, der er indgået til eller oprettet af en forvaltningsmyndighed som led i myndighedens administrative sagsbehandling.

Imidlertid er pligten til at give aktindsigt i offentlighedslovens § 14 begrænset af særlige bestemmelser om tavshedspligt fastsat ved lov eller med hjemmel i lov for personer, der virker i offentlig tjeneste eller hverv.

Finanstilsynets skærpede tavshedspligt indebærer, at offentligheden ikke kan få aktindsigt i dokumenter vedrørende tilsynsarbejdet.

Ved siden af offentlighedslovens regler om aktindsigt, indeholder forvaltningslovens kap. 4, regler, der sikrer en part i en sag ret til at gøre sig bekendt med sagens dokumenter. En part i en sag er efter forvaltningslovens almindelige regler, en fysisk eller juridisk person, som har retlig interesse, det vil sige en konkret, individuel interesse i sagens udfald. Spørgsmålet om, hvorvidt der foreligger en sådan interesse, afgøres konkret.

Imidlertid indeholder de finansielle love alle bestemmelser, der nøje opregner, hvem der efter disse love anses for at være en part. Formålet med disse bestemmelser er at sikre, at kun de fysiske og juridiske personer, der er oplistet i bestemmelserne, kan få adgang til Finanstilsynets sagsakter. I sager vedrørende de forbrugerrettede regler åbner partsbestemmelserne desuden mulighed for, at Finanstilsynet tilkender andre fysiske eller juridiske personer, typisk den person der klager, partsbeføjelser, for så vidt angår den del af sagen, der har direkte og væsentlig betydning for den pågældende.

Gældende regler om offentliggørelse

Finanstilsynet og de finansielle råd offentliggør i dag afgørelser af væsentlig og principiel betydning i anonymiseret form. Det gælder både sager, der har været forelagt for de to råd, og afgørelser som Finanstilsynet har truffet på egen hånd. Det gælder dog ikke sager, hvor det ikke er muligt at anonymisere en afgørelse, fordi anonymiseringen ikke vil give en reel beskyttelse.

Samtidig indeholder de finansielle love hjemmel til at offentliggøre en virksomheds navn sammen med en afgørelse efter en række særligt oplyste regler. Det gælder primært i forhold til overtrædelser på værdipapirhandelsområdet og overtrædelser af forbrugerbeskyttende regler. Offentliggørelse af virksomhedens navn kan dog ikke ske, hvis en offentliggørelse vil kunne medføre væsentlig skade for virksomheden. Endvidere kan offentliggørelse først ske to uger efter at virksomheden har fået meddelt afgørelsen. Ligesom en afgørelse, der er anket inden for denne frist, kun kan offentliggøres, hvis Erhvervsankenævnet ikke tillægger anken opsættende virkning.

2.3 Lovforslagets regler om tavshedspligt og offentliggørelse på det generelle tilsynsområde

Det foreslås, at Finanstilsynets og de finansielle råds skærpede tavshedspligt generelt opretholdes, så Finanstilsynets medarbejdere og rådernes medlemmer også fremover vil være afskåret fra at videregive oplysninger om tilsynsarbejdet. Ligeledes vil personer og myndigheder, som Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger til, også fremover blive underkastet den samme strenge tavshedspligt.

Med det formål at skabe større åbenhed omkring Finanstilsynets tilsynsvirksomhed foreslås det, at alle afgørelser truffet efter forelæggelse for Fondsrådet henholdsvis Det Finansielle Virksomhedsråd som udgangspunkt skal offentliggøres med angivelse af virksomhedens navn. Tilsvarende gælder afgørelser inden for sagsområder, hvor Fondsrådet har en selvstændig kompetence. Det vil sige på området for regnskabskontrol. Det foreslås, at også beslutninger om at overgive sager til politimæssig efterforskning skal offentliggøres.

Som en undtagelse til kravet om offentliggørelse af virksomhedens navn foreslås det, at offentliggørelse kan undlades, hvis det vil medføre uforholdsmæssig stor skade for virksomheden. Det vil sige tilfælde, hvor offentliggørelse vil true virksomhedens fortsatte drift. Eller inden for værdipapirhandelsområdet, når offentliggørelse vil kunne medføre risiko for, at en overtagelse af en virksomhed ikke kan gennemføres. Endelig vil der i sager, hvor en udsteder selv kan vælge at udskyde tidspunktet for offentliggørelse af intern viden, ikke kunne ske offentliggørelse.

Det foreslås endvidere, at offentliggørelse kan undlades, hvis efterforskningsmæssige hensyn taler herfor.

Finanstilsynet og de finansielle råd offentliggør i dag afgørelser af almen interesse i anonymiseret form. Hvis en afgørelse fremover ikke vil kunne offentliggøres med angivelse af virksomhedens navn, fordi det vil skade virksomheden, vil der fortsat være mulighed for at offentliggøre den i anonymiseret form. Det forudsætter dog, at man ikke ud fra beskrivelsen af sagen, vil kunne udlede hvilken virksomhed, der er tale om. Når der ikke længere er grund til at hemmeligholde virksomhedens navn af hensyn til den eller en eventuel strafferetlig efterforskning, vil afgørelsen blive offentliggjort med angivelse af virksomhedens navn.

Offentliggørelse af en afgørelse indebærer ikke, at der er adgang til aktindsigt i dokumenterne i den sag, som afgørelsen vedrører. Fortrolige oplysninger om virksomheden og dens kunder vil blive fjernet fra afgørelsen inden offentliggørelsen.

2.4 Lovforslagets regler om åbenhed på forbrugerområdet

På forbrugerområdet foreslås det, at man indfører regler, som sikrer den samme åbenhed om det forbrugerrettede tilsyn på det finansielle område, som gælder for det forbrugerrettede tilsyn med alle andre brancher.

Reglerne om Finanstilsynets tavshedspligt foreslås ændret for at sikre, at der er den samme offentlighed omkring Finanstilsynets tilsyn med de offentligretlige forbrugerrettede regler på det finansielle område, som hvis reguleringen havde været underlagt Forbrugerombudsmandens tilsyn.

Efter de gældende regler om tavshedspligt har Finanstilsynet ikke mulighed for at oplyse, om Finanstilsynet vil tage en sag op i forhold til en konkret virksomhed. Det skyldes, at Finanstilsynet efter de gældende regler først kan offentliggøre navnet på en virksomhed, i forbindelse med at sagen afgøres, og kun hvis be-

tingelserne i den finansielle lovgivning er opfyldt. For at der kan ske offentliggørelse af afgørelser om overtrædelse af reglerne om god skik, skal der være udstedt et påbud.

Med lovændringen vil der blive aktindsigt i oplysninger om tilsynet med forbrugerrettede sager efter de almindelige regler i offentlighedsloven. Det betyder, at enhver har mulighed for at få udleveret oplysninger om tilsynet med god skik m.v., med de undtagelser der følger af offentlighedslovens kapitel 3. Blandt disse undtagelser kan bl.a. nævnes oplysninger, der ikke er af faktuel karakter i interne arbejdsdokumenter, oplysninger om enkeltpersoners private forhold, herunder økonomiske forhold, samt forhold af væsentlig økonomisk betydning for en person eller en virksomhed.

Det foreslås endvidere, at Finanstilsynet aktivt skal informere offentligheden om forbrugersager, som er af almen interesse eller har betydning for forståelsen af reglerens anvendelse. Forud for hver enkelt offentliggørelse skal der derfor foretages en konkret vurdering af, hvorvidt denne betingelse er opfyldt, samt hvorvidt der er behov for at nævne den finansielle virksomheds navn.

Vurderingen af hensynet til den almene interesse betyder, at der sjældent vil være behov for at offentliggøre den finansielle virksomheds navn, hvor Finanstilsynet orienterer offentligheden om sager, for derved at udbrede kendskabet til Finanstilsynets praksis og forhindre lignende sager i at opstå.

Derimod kan der være grund til at offentliggøre virksomhedens navn i de sager, hvor der er behov for at advare kunderne mod at handle hos den finansielle virksomhed, eller hvor virksomhedens praksis har medført, at kunderne vil kunne have et erstatningskrav mod virksomheden. Det samme kan være tilfældet, hvis en virksomhed groft eller gentagne gange har overtrådt de forbrugerbeskyttende regler i den finansielle lovgivning.

Det vil også blive muligt at offentliggøre afgørelsen i en sag, hvor Finanstilsynet har vurderet, at den finansielle virksomhed har handlet i overensstemmelse med den finansielle lovgivning. Særligt i tilfælde, hvor sagen har været omtalt i pressen med oplysning om den finansielle virksomheds navn, vil det kunne være nærliggende at offentliggøre den finansielle virksomheds navn.

2.5 Partshøring og foretræde

Som nævnt har lovforslaget også til formål at øge åbenheden i tilsynsarbejdet i forhold til de tilsynsbelagte virksomheder. I dag foretager Finanstilsynet en partshøring, inden der træffes en afgørelse mod en virksomhed, så at virksomheden er bekendt med hvilke oplysninger, som ligger til grund for afgørelsen, og den har mulighed for at kommentere disse. En virksomhed får dog ikke forelagt et udkast til en afgørelse på forhånd, ligesom den heller ikke har mulighed for at tale sin sag overfor Fondsrådet eller Det Finansielle Virksomhedsråd.

Lovforslaget indeholder en ændring af bestemmelserne i lov om værdipapirhandel m.v. og lov om finansiell virksomhed om de to råd, således at retten til partshøring af hele udkastet til afgørelse udtrykkeligt fremgår. Endvidere foreslås ændringer i de bestemmelser i de respektive love, der giver hjemmel til at fastsætte de to råds forretningsordener. Det foreslås, at det af forretningsordenerne udtrykkeligt fremgår, at disse skal indeholde regler om mulighed for foretræde for det respektive råd. Det er hensigten at indsætte regler om foretræde i de to forretningsordener svarende til de regler, der gælder i relation til sager for Konkurrencerådet.

Det er vurderingen, at den foreslåede mulighed for partshøring og den dertil foreslåede tre ugers høringsfrist vil indebære en ikke-uvæsentlig forøgelse af sagsbehandlingstiden.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

De foreslåede ændringer for offentliggørelse, aktindsigt på forbrugerområdet samt yderligere partshøring vil medføre et øget ressourceforbrug i Finanstilsynet på anslået [1 årsværk]. Samtidig må det forventes at nye regler om udvidet partshøring og foretræde for de finansielle råd vil betyde en ikke uvæsentlig forlængelse af sagsbehandlingstiden for sager, hvor rådene træffer afgørelse.

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Det kan ikke udelukkes, at offentliggørelse af afgørelser med navns nævnelse vil kunne have økonomiske konsekvenser for den pågældende virksomhed. Det er ikke muligt at kvantificere dette yderligere.

Det er vurderingen, at de foreslåede regler om partshøring og foretræde vil indebære en marginal forøgelse af virksomhedernes administrative byrder. Hertil kommer den forventede forøgelse af sagsbehandlingstiden, når sager skal forelægges de finansielle råd.

Lovforslaget indeholder ikke barrierer for digital forvaltning.

6. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen miljømæssige konsekvenser.

7. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget har ingen administrative konsekvenser for borgerne.

8. Forholdet til EU-retten

Det finansielle område er reguleret af en række direktiver. Disse falder i to kategorier:

Direktiverne på forsikrings-, kreditinstitut- og investeringsinstitutområdet - 3. livsforsikringsdirektiv, 3. skadesforsikringsdirektiv, 2. Bankdirektiv, kreditinstitutdirektivet, ISD-direktivet og UCITS-direktivet - stammer fra perioden slutningen af 1980'erne til begyndelsen af 1990'erne.

Disse direktiver indeholder enslydende krav om, at tilsynsmyndighederne skal have tavshedspligt, og direktiverne angiver specifikt, hvem tavshedspligten omfatter. Direktiverne fastslår desuden, at fortrolige oplysninger, som en tilsynsmyndighed får kendskab til som led i sin tilsynsvirksomhed, ikke må videregives til andre personer eller myndigheder, undtagen i summarisk eller sammenfattet form, således at virksomheden ikke kan identificeres.

Direktiverne på værdipapirhandelsområdet - MiFID-direktivet, gennemsigtighedsdirektivet og markeds-misbrugsdirektivet, er fra 2002 og fremefter.

Disse direktiver indeholder også krav om, at tilsynsmyndigheder skal være underlagt tavshedspligt. Direktiverne specificerer imidlertid ikke, hvad denne tavshedspligt skal omfatte. Derudover indeholder direktiverne også udtrykkeligt muligheden af, at en tilsynsmyndighed meddeler offentligheden, hvilke foranstaltninger eller sanktioner, der er pålagt en virksomhed eller enkeltperson for en overtrædelse, med mindre det vil forvolde uforholdsmæssig stor skade for de involverede parter.

Hertil kommer, at alle de ovenfor nævnte direktiver ikke indeholder regler af forbrugerbeskyttende karakter, og at forbrugerområdet dermed ikke er dækket af direktivernes anvendelsesområde. Dette indebærer, at tilsyn med de forbrugerbeskyttende regler heller ikke er omfattet af direktivernes regler om tilsyn og tavshedspligt.

Danmark har - i lighed med en række andre medlemsstater - fortolket de ældre direktivers krav om tavshedspligt meget restriktivt, og har anset alle oplysninger om en tilsynsbelagt virksomhed for at være fortrolige og dermed som udgangspunkt omfattet af tavshedspligten. Denne fortolkning fremgår bl.a. af Jan Schans Christensens "Eneudredning om tavshedspligt og partsbegrebet i den finansielle tilsynslovgivning" fra 1996.

Andre medlemsstater, herunder Sverige, Irland og Finland, har tilkendegivet, at de anlægger en mere individuel og konkret fortolkning af begrebet fortrolig oplysning. I disse lande kan spørgsmålet om, hvorvidt en tilsynsbelagt virksomheds navn er en fortrolig oplysning, være afhængig af, i hvilken sammenhæng oplysningen optræder.

Der er desuden blandt tilsynsmyndighederne i EU generelt en tendens til større åbenhed omkring tilsynet med værdipapirhandelsområdet end den øvrige tilsynsvirksomhed.

En stikprøveundersøgelse af hjemmesiderne hos de svenske, finske, tyske, britiske, hollandske og irske tilsynsmyndigheder, har vist, at kun Sverige regelmæssigt offentliggør konkrete afgørelser, og at disse inde-

holder virksomhedens navn. De øvrige tilsynsmyndigheder offentliggør typisk ikke konkrete afgørelser - hverken med navns nævnelse eller i anonymiseret form. I det omfang man har offentliggjort afgørelser, sker det typisk med angivelse af virksomhedens navn. Der er således ikke noget, der tyder på, at tilsynsmyndighederne i disse lande generelt anser en virksomheds navn for at være en fortrolig oplysning.

Set i lyset af andre medlemsstaters mere individuelle og fleksible fortolkning af begrebet fortrolige oplysninger i relation til offentliggørelse af en virksomheds navn, og den generelle udvikling i kravene til tavshedspligt i de nyere direktiver på værdipapirhandelsområdet, har man også fra dansk side ønsket at bryde med den hidtidige meget snævre fortolkning af direktivernes tavshedspligt og skabe større åbenhed om tilsynet med det finansielle område.

Det er samtidig vurderingen, at dette lovforslag, som fastholder Finanstilsynets og de finansielle råds skærpede tavshedspligt, men som udgangspunkt vil indebære offentliggørelse af afgørelser truffet af Fondsrådet og Det Finansielle Virksomhedsråd med angivelse af den involverede virksomheds navn, stadig holder sig inden for rammerne af direktivernes tavshedspligt.

9. Øvrige konsekvenser

Lovforslaget har ingen ligestillingsmæssige konsekvenser.

10. Vurdering af konsekvenser af lovforslaget

	Positive konsekvenser/ mindre udgifter (hvis ja, angiv omfang)	Negative konsekvenser/ merudgifter (hvis ja, angiv omfang)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner		De foreslåede ændringer for offentliggørelse, aktindsigt på forbrugerområdet samt yderligere parts høring vil medføre et øget ressourceforbrug i Finanstilsynet på anslået 1 årsværk.
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner		Det må forventes, at nye regler om udvidet partshøring og foretræde for de finansielle råd vil betyde en ikke uvæsentlig forlængelse af sagsbehandlingstiden for sager, hvor rådene træffer afgørelse.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet		Det kan ikke udelukkes, at offentliggørelse af afgørelser med navns nævnelse vil kunne have økonomiske konsekvenser for den pågældende virksomhed. Det er ikke muligt at kvantificere dette yderligere.
Administrative konsekvenser for erhvervslivet		Det er vurderingen, at de foreslåede regler om partshøring og foretræde vil indebære en marginal forøgelse af virksomhedernes administrative byr-

		der. Hertil kommer den forventede forøgelse af sagsbehandlingstiden, når sager skal forelægges de finansielle råd.
Miljømæssige konsekvenser	Ingen.	Ingen.
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen.	Ingen.
Forholdet til EU-retten	<p>Det finansielle område er reguleret af en række direktiver. Disse falder i to kategorier:</p> <p>Direktiverne på forsikrings-, kreditinstitut- og investeringsinstitutområdet - 3. livsforsikringsdirektiv, 3. skadesforsikringsdirektiv, 2. Bankdirektiv, kreditinstitutdirektivet, ISD-direktivet og UCITS-direktivet - stammer fra perioden slutningen af 1980'erne til begyndelsen af 1990'erne.</p> <p>Disse direktiver indeholder enslydende krav om, at tilsynsmyndighederne skal have tavshedspligt, og direktiverne angiver specifikt, hvem tavshedspligten omfatter. Direktiverne fastslår desuden, at fortrolige oplysninger, som en tilsynsmyndighed får kendskab til som led i sin tilsynsvirksomhed, ikke må videregives til andre personer eller myndigheder, undtagen i summarisk eller sammenfattet form, således at virksomheden ikke kan identificeres.</p> <p>Direktiverne på værdipapirhandelsområdet - MiFID-direktivet, gennemsigtighedsdirektivet og markedsmissbrugsdirektivet, er fra 2002 og fremefter.</p> <p>Disse direktiver indeholder også krav om, at tilsynsmyndigheder skal være underlagt tavshedspligt. Direktiverne specificerer imidlertid ikke, hvad denne tavshedspligt skal omfatte. Derudover indeholder direktiverne også udtrykkeligt muligheden af, at en tilsynsmyndighed meddeler offentligheden, hvilke foranstaltninger eller sanktioner, der er pålagt en virksomhed eller enkeltperson for en overtrædelse, med mindre det vil forvolde uforholdsmæssig stor skade for de involverede parter. Hertil kommer, at alle de ovenfor nævnte direktiver ikke indeholder regler af forbrugerbeskyttende karakter, og at forbrugerområdet dermed ikke er dækket af direktivernes anvendelsesområde. Dette indebærer, at tilsyn med de forbrugerbeskyttende regler heller ikke er omfattet af direktivernes regler om tilsyn og tavshedspligt.</p> <p>Danmark har - i lighed med en række andre medlemsstater - fortolket de ældre direktivers krav om tavshedspligt meget restriktivt, og har anset alle oplysninger om en tilsynsbelagt virksomhed for at være fortrolige og dermed som udgangspunkt omfattet af tavshedspligten. Denne fortolkning fremgår bl.a. af Jan Schans Christensens "Eneudredning om tavshedspligt og partsbegrebet i den finansielle tilsynslovgivning" fra 1996.</p> <p>Andre medlemsstater, herunder Sverige, Irland og Fin-</p>	

	<p>land, har tilkendegivet, at de anlægger en mere individuel og konkret fortolkning af begrebet fortrolig oplysning. I disse lande kan spørgsmålet om, hvorvidt en tilsynsbelagt virksomheds navn er en fortrolig oplysning, være afhængig af, i hvilken sammenhæng oplysningen optræder.</p> <p>Der er desuden blandt tilsynsmyndighederne i EU generelt en tendens til større åbenhed omkring tilsynet med værdipapirhandelsområdet end den øvrige tilsynsvirksomhed.</p> <p>En stikprøveundersøgelse af hjemmesiderne hos de svenske, finske, tyske, britiske, hollandske og irske tilsynsmyndigheder, har vist, at kun Sverige regelmæssigt offentliggør konkrete afgørelser, og at disse indeholder virksomhedens navn. De øvrige tilsynsmyndigheder offentliggør typisk ikke konkrete afgørelser - hverken med navns nævnelser eller i anonymiseret form. I det omfang man har offentliggjort afgørelser, sker det typisk med angivelse af virksomhedens navn. Der er således ikke noget, der tyder på, at tilsynsmyndighederne i disse lande generelt anser en virksomheds navn for at være en fortrolig oplysning.</p> <p>Set i lyset af andre medlemsstaters mere individuelle og fleksible fortolkning af begrebet fortrolige oplysninger i relation til offentliggørelse af en virksomheds navn, og den generelle udvikling i kravene til tavshedspligt i de nyere direktiver på værdipapirhandelsområdet, har man også fra dansk side ønsket at bryde med den hidtidige meget snævre fortolkning af direktivernes tavshedspligt og skabe større åbenhed om tilsynet med det finansielle område.</p> <p>Det er samtidig vurderingen, at dette lovforslag, som fastholder Finanstilsynets og de finansielle råds skærpede tavshedspligt, men som udgangspunkt vil indebære offentliggørelse af afgørelser truffet af Fondsrådet og Det Finansielle Virksomhedsråd med angivelse af den involverede virksomheds navn, stadig holder sig inden for rammerne af direktivernes tavshedspligt.</p>
--	--

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1 (§ 84, stk. 7)

Efter de gældende regler i forvaltningsloven skal der ske partshøring i de sager, hvori Fondsrådet træffer afgørelse. Der er imidlertid ikke noget krav om, at det er hele udkastet til afgørelse, der er genstand for partshøringen.

Med det formål at styrke retssikkerheden for de virksomheder og enkeltpersoner, som Fondsrådets afgørelse vil rette sig til, foreslås det, at det af loven udtrykkeligt fremgår, at disse får hele udkastet til rådets afgørelse i partshøring. Høringsfristen foreslås fastsat til minimum tre uger. I det omfang høringssvaret bringer nye oplysninger frem, vil disse blive adresseret i det endelige udkast, der forelægges rådet. Høringssvaret vil blive vedlagt udkastet til afgørelse, så rådet får mulighed for at gøre sig bekendt hermed.

Det er vurderingen, at såfremt en sag allerede har været forelagt Fondsrådet, vil det både være u hensigtsmæssigt samt indebære en unødigt begrænsning i den effektive beslutningsproces, hvis der igen skal gælde en høringsfrist på tre uger ved en fornyet partshøring. Som følge af den første høringsrunde på tre uger - suppleret med en drøftelse i rådet, hvor virksomheden eller enkeltpersonen har haft mulighed for at komme med et mundtligt indlæg, jf. lovforslagets § 1, nr. 2 - vil parterne i væsentligt omfang allerede være bekendt med sagens detaljer og Finanstilsynets vurderinger. Det er derfor hensigtsmæssigt, at det er forvaltningslovens almindelige regler om partshøring, der gælder ved sådanne efterfølgende høringer. Hvis der efter forelæggelsen for Fondsrådet foretages væsentlige ændringer i afgørelsesudkastet til ugunst for virksomheden eller enkeltpersonen, følger det således af forvaltningslovens regler, at der skal foretages fornyet partshøring.

Det foreslås, at retten til partshøring af hele udkastet til rådsafgørelse kan indskrænkes eller helt bortfalde, hvis sagen er af særlig hastende karakter.

Det er vurderingen, at den foreslåede ændring vil indebære en ikke-uvæsentlig forøgelse af sagsbehandlingstiden.

Modellen svarer til, hvad der i dag gælder på konkurrenceområdet for sager, der forelægges Konkurrencerådet. Dog med den nødvendige modifikation i forhold til sager af særlig hastende karakter.

Til nr. 2 (§ 84, stk. 10)

De gældende regler indeholder ikke regler om parter mulighed for at få foretræde for Fondsrådet.

§ 84, stk. 10, fastlægger hjemmelen til at fastsætte forretningsordenen for Fondsrådet. Med det formål at styrke retssikkerheden for de virksomheder og enkeltpersoner, som Fondsrådets afgørelse vil rette sig til, foreslås det, at det i hjemmelsbestemmelsen udtrykkeligt angives, at forretningsordenen skal give disse ret til at afgive ét kort mundtligt indlæg for Fondsrådet, inden rådet træffer afgørelse i sagen.

Det forventes samtidig fastsat, at indlæggets varighed ikke må overstige 10 minutter, medmindre formanden fastsætter andet, samt at den, der vil afgive et mundtligt indlæg, kan lade sig repræsentere eller bistå af andre. Den, der ønsker at få foretræde for Fondsrådet, skal forinden skriftligt meddele sekretariatet, hvilke/tema/er der vil blive berørt under foretrædet.

Modellen svarer til, hvad der i dag gælder på konkurrenceområdet for sager, der forelægges Konkurrencerådet.

Til nr. 3 (84 a, stk. 3)

Det foreslås, at Finanstilsynets tavshedspligt ændres, så oplysninger vedrørende tilsynet med god værdipapirhandelsskik ikke længere er omfattet af Finanstilsynets generelle tavshedspligt.

Finanstilsynets nuværende tavshedspligt indebærer, at Finanstilsynet ikke har mulighed for at oplyse, om det vil tage en sag op i forhold til en konkret virksomhed, idet Finanstilsynet først kan offentliggøre navnet på en virksomhed i forbindelse med at sagen afgøres, og kun hvis betingelserne i § 84 c er opfyldt. Dermed har tavshedspligten afskåret Finanstilsynet fra at gå ind i en offentlig debat om en konkret sag og korrigere eventuelle fejlagtige oplysninger eller misforståelser i pressen.

Ændringen af Finanstilsynets tavshedspligt på området vedrørende god værdipapirhandelsskik har til hensigt at øge offentligheden og åbenheden på forbrugerområdet. Offentligheden vil fremover kunne få indsigt i Finanstilsynets arbejde efter de almindelige regler om aktindsigt i offentlighedsloven og forvaltningsloven.

Der er dermed den samme offentlighed om oplysninger, der kommer frem i forbindelse med tilsynet med de offentligretlige forbrugerrettede regler på det finansielle område, som hvis reguleringen havde været underlagt Forbrugerombudsmandens tilsyn.

Lempelsen af Finanstilsynets tavshedspligt vil indebære, under forudsætning af overholdelse af forvaltningsloven og offentlighedslovens regler, jf. nedenfor, at Finanstilsynet kan udtale sig til offentligheden om, hvorvidt en konkret forbrugersag behandles i Finanstilsynet, og eksempelvis udlevere en kopi af Finanstilsy-

nets brev til virksomheden eller af den endelige afgørelse i sagen til en journalist. I forbindelse med at Finanstilsynet tager en sag op, vil Finanstilsynet kun kunne oplyse dette, men ikke hvordan sagen forventes afgjort.

Grænsedragningen mellem Finanstilsynets og Forbrugerombudsmandens virksomhed indebærer, at der er behov for koordination mellem Finanstilsynets og Forbrugerombudsmandens tilsynsvirksomhed.

Efter markedsføringslovens § 2, stk. 2, finder markedsføringsloven ikke anvendelse på sager vedrørende virksomheders overtrædelse af regler om god markedsføringsetik og vildledning, når der af økonomi- og erhvervsministeren er udstedt regler på dette område. Derimod finder markedsføringslovens regler bl.a. om sammenlignende reklame, adgangen til at anvende lodtrækning og præmiekonkurrencer som salgsfremmende foranstaltning og lovens regler om erhvervshemmeligheder anvendelse på finansielle virksomheder.

Med de nye regler om ændring af Finanstilsynets tavshedspligt og regler om offentliggørelse vil det være muligt at styrke det naturlige samarbejde mellem Forbrugerombudsmanden og Finanstilsynet, så koordinati-on mellem myndighederne kan sikre en sammenhængende håndhævelse af forbrugerlovgivningen på det finansielle område.

Da Finanstilsynet ikke længere vil have en særlig tavshedspligt vedrørende god værdipapirhandelsskik jf. ændringen ovenfor, kan Finanstilsynet fremover videregive oplysninger, fra sager om god værdipapirhandelsskik, som Forbrugerombudsmanden finder nødvendige for sin tilsynsvirksomhed. Som eksempel kan nævnes tilfælde, hvor Forbrugerombudsmanden har oversendt en sag til Finanstilsynet, fordi sagen henhører under Finanstilsynets regelsæt, men hvor Forbrugerombudsmanden har behov for at kende afgørelsens indhold af hensyn til koordineringen mellem de to regelsæt. Ligeledes vil Finanstilsynet få mulighed for af egen drift at orientere Forbrugerombudsmanden om konkrete sager, som vedrører tilsynet med god værdipapirhandelsskik. Udveksling af oplysninger mellem de to myndigheder er også nødvendig for at give Forbrugerombudsmanden mulighed for at vurdere behovet for at anlægge kollektive søgsmål mod virksomheder efter reglerne herom i retsplejeloven. Såfremt der i disse tilfælde måtte være tavshedsbelagte oplysninger jf. forvaltningslovens § 27 kan sådanne oplysninger alligevel videregives til en anden forvaltningsmyndighed i overensstemmelse med reglerne i forvaltningslovens § 28 samt persondataloven.

Med den foreslåede ændring tilsigtes en anvendelse af bestemmelsen svarende til § 354, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed, jf. lovforslagets § 2, nr. 6.

Den foreslåede ændring betyder desuden, at enhver kan få udleveret oplysninger om tilsynet med god værdipapirhandelsskik dog med de undtagelser, der følger af offentlighedslovens kapitel 3. Blandt disse undtagelser kan bl.a. nævnes oplysninger, der ikke er af faktuel karakter i interne arbejdsdokumenter, oplysninger om enkeltpersoners private forhold, herunder økonomiske forhold, samt forhold af væsentlig økonomisk betydning for en person eller en virksomhed. Der kan meddeles aktindsigt i de oplysninger, som Finanstilsynet ligger inde med, uanset om sagen stadig er under behandling, eller om sagsbehandlingen er afsluttet. Derimod giver offentlighedsloven ikke mulighed for løbende aktindsigt i oplysninger, som måtte tilgå en sag.

Da aktindsigten er knyttet til bestemte typer oplysninger, og ikke til sagstyper, vil der være aktindsigt i oplysningerne, uanset om de findes i en sag, som udelukkende vedrører god værdipapirhandelsskik, eller i andre af Finanstilsynets sager. Såfremt der fx ønskes aktindsigt i oplysninger, som findes i en tilsynssag, som i øvrigt ikke vedrører god værdipapirhandelsskik, vil oplysningerne vedrørende god værdipapirhandelsskik blive ekstraheret fra denne sag og udleveret, mens resten af sagen vil være omfattet af Finanstilsynets tavshedspligt.

Når Finanstilsynet træffer afgørelse i sager om god værdipapirhandelsskik, vurderer Finanstilsynet, om virksomhederne overholder de offentligretlige adfærdsregler. Derimod behandler Finanstilsynet ikke konkrete tvister mellem en forbruger og en virksomhed. Det er også forklaringen på, hvorfor de sager, som Finanstilsynet behandler, typisk ikke vil indeholde oplysninger om konkrete kundeforhold. Det kan dog ikke udelukkes, at der i visse sager findes sådanne oplysninger, fx fordi kunden selv har indsendt dem til Finanstilsynet, eller fordi virksomheden i en redegørelse til Finanstilsynet har kommenteret en konkret sag, som har givet Finanstilsynet anledning til at undersøge virksomhedens praksis på et konkret område.

Hvis der søges aktindsigt i en sag, som indeholder oplysninger om konkrete kundeforhold, vil Finanstilsynet i forbindelse med behandlingen af aktindsigtsbegæringen skulle tage stilling til, om disse oplysninger kan udleveres.

Drejer det sig som oplysninger om en privat kundes økonomiske forhold, vil disse oplysninger ikke kunne udleveres, idet der ikke er aktindsigt i enkeltpersoners private forhold, herunder økonomiske forhold, jf. offentlighedslovens § 12, stk. 1, nr. 1.

Oplysninger om juridiske personer, og dermed om virksomheders økonomiske forhold, vil skulle udleveres i et vist omfang, idet offentlighedsloven kun undtager aktindsigt i oplysninger, som er af væsentlig økonomisk betydning for virksomheden, såsom erhvervshemmeligheder.

Modtager Finanstilsynet en begæring om aktindsigt, som vil indebære, at der udleveres oplysninger om kunder eller virksomheder, vil Finanstilsynet i overensstemmelse med Folketingets Ombudsmands praksis i sager om aktindsigt i oplysninger vedrørende privatpersoner eller juridiske personer, indhente en udtalelse fra den pågældende kunde eller virksomhed. Såfremt spørgsmålet om, hvorvidt der kan meddeles aktindsigt i konkrete oplysninger er af principiel karakter, vil Finanstilsynet forelægge sagen for Fondsrådet, jf. § 84, stk. 2, nr. 1, i lov om værdipapirhandel m.v.

Samme procedure vil blive fulgt, hvis der ønskes aktindsigt i oplysninger om en bestemt virksomheds overholdelse af god værdipapirhandelsskik. I sådanne tilfælde kan der være oplysninger, fx om hvordan virksomheden har organiseret sig eller om virksomhedens støttefunktioner, som kan have en sådan karakter, at de er af væsentlig økonomisk betydning for virksomheden og dermed ikke omfattes af adgangen til aktindsigt, jf. offentlighedslovens § 12, stk. 1, nr. 2.

En anmodning om aktindsigt, skal efter offentlighedslovens § 16, stk. 2, behandles inden for 10 dage. Såfremt der ikke kan træffes afgørelse inden for denne tidsfrist, skal ansøgeren have oplyst, hvornår der kan træffes afgørelse i sagen. Som eksempler på tilfælde, hvor 10 dages fristen formentlig ikke vil kunne overholdes, kan nævnes de sager, hvor Finanstilsynet skal indhente en udtalelse fra en person eller virksomhed, inden der gives aktindsigt i oplysninger om den pågældende. Det vil heller ikke være tilfældet i sager af principiel karakter, hvor Fondsrådet skal inddrages i afgørelsen af, om der kan meddeles aktindsigt, og hvor udkastet til rådets afgørelse skal i partshøring efter de nye regler herom, jf. lovforslagets § 1, nr. 1.

Spørgsmålet om, hvorvidt der kan gives aktindsigt, afgøres af Finanstilsynet. Da den almindelig rekursinstans for afgørelser i sager om Finanstilsynets tilsynsvirksomhed er Erhvervsankenævnet, vil en eventuel klage over afslag på aktindsigt skulle indbringes for Erhvervsankenævnet. Det gælder både de tilfælde, hvor begæringen om aktindsigt vedrører oplysninger, som indgår i en forvaltningsretlig afgørelse, som Finanstilsynet har truffet, og de tilfælde hvor begæringen vedrører oplysninger, som indgår i en sag, hvor Finanstilsynet enten har besluttet ikke at tage en sag op, eller efter en undersøgelse ikke har fundet, at der foreligger en overtrædelse.

Til nr. 4 (§ 84 b, stk. 5)

Finanstilsynet har efter det gældende § 84 b, stk. 5, mulighed for i sager om god værdipapirhandelsskik at tilkende partsbeføjelser til andre end de fysiske eller juridiske personer, der er nævnt i stk. 2 og 3. Det vil typisk sige den person eller virksomhed, som rejser sagen over for Finanstilsynet.

De særlige partsbeføjelser indebærer efter forarbejderne til bestemmelsen primært en ret til - trods Finanstilsynets tavshedspligt - at blive orienteret om sagens forløb. Partsbeføjelsen kan endvidere bestå i retten til partshøring i særlige tilfælde. Derimod omfatter tilkendelsen ikke en ret til at indbringe Finanstilsynets afgørelse for Erhvervsankenævnet. Efter § 88 er det således kun den, som en afgørelse retter sig mod, der kan indbringe sagen for Erhvervsankenævnet.

Som en konsekvens af den foreslåede ændring af Finanstilsynets tavshedspligt i sager vedrørende god værdipapirhandelsskik, er der ikke længere et reelt behov for at kunne tilkende partsbeføjelser til andre end sagens naturlige parter, der er omfattet af stk. 2 og 3. Bestemmelsen foreslås derfor ophævet.

Personer, der har rejst en sag over for Finanstilsynet, men som ikke er part i sagen, vil for fremtiden kunne blive orienteret om sagens forløb via de almindelige regler om aktindsigt og princippet om meroffentlighed.

Finanstilsynet vil således af egen drift kunne orientere dem om sagens forløb, dog med de begrænsninger, som følger af offentlighedslovens kapitel 3, ligesom personen selv vil kunne bede om aktindsigt i sagens dokumenter.

Til nr. 5 (§ 84 c)

Det fremgår af § 84, stk. 2, at Fondsrådet træffer afgørelse i sager af principiel karakter samt i sager, der har videregående betydelige følger for aktørerne på værdipapirmarkedet. Det fremgår endvidere af § 84, stk. 3, at Fondsrådet kontrollerer, at reglerne om årsrapporter og delårsrapporter er overholdt.

Det foreslås i stk. 1, at afgørelser truffet i medfør af de to bestemmelser fremover som udgangspunkt skal offentliggøres med angivelse af den/de involverede virksomheders navn.

Offentliggørelse af virksomhedens navn forudsætter, at Fondsrådet har truffet en egentlig forvaltningsretlig afgørelse. Det vil sige, at Fondsrådet som den kompetente myndighed på området har tilkendegivet, hvad der er eller skal være ret i det foreliggende tilfælde. Kravet om offentliggørelse gælder også processuelle beslutninger om at oversende sager til politimæssig efterforskning. En sådan beslutning kan dog ikke offentliggøres, hvis den vedrører enkeltpersoner, eller hvis en offentliggørelse vil kunne skade den politimæssige efterforskning, jf. nedenfor.

Den offentliggjorte afgørelse skal indeholde den eller de involverede virksomheders navn. Derimod vil alle oplysninger om kundeforhold og oplysninger om virksomhedens interne forhold af væsentlig betydning for virksomheden, fx ikke-offentligtilgængelige oplysninger om virksomhedens opbygning og indretning, dens økonomiske forhold og situation, dens kundemasse og dens samarbejdspartnere, blive fjernet fra afgørelsen, inden den offentliggøres.

Offentliggørelse af en afgørelse indebærer ikke, at selve sagen bliver offentlig tilgængelig. Sagen er stadig omfattet af Finanstilsynets tavshedspligt, og der vil heller ikke efter offentliggørelse være mulighed for at få aktindsigt i sagens dokumenter.

Samtidig med selve afgørelsen i sagen træffer rådet også beslutning om offentliggørelse. Udkast til rådets afgørelse vil derfor indeholde en indstilling vedrørende offentliggørelse. Hvis en eller flere af undtagelserne til offentliggørelsespligten, jf. stk. 2, gør sig gældende, vil dette således fremgå af udkastet til afgørelse. Såfremt det indstilles, at afgørelsen offentliggøres, vil et udkast til pressemeddelelse vedlægges afgørelsesudkastet. Denne beslutning er endelig og kan således ikke indbringes for anden administrativ myndighed. Til gengæld kan rådet blive mødt med krav om erstatning, jf. de almindelige regler om offentlige myndigheders erstatningspligt. Dette vil kunne ske, såfremt rådet træffer beslutning om offentliggørelse, men hvor en domstol efterfølgende vurderer, at der ikke skulle have været sket offentliggørelse. Erstatning kræver dog, at virksomheden kan dokumentere, at den har lidt et økonomisk tab, der kan henføres direkte til den fejlagtige offentliggørelse.

Da udkast til rådets afgørelser fremover i deres helhed skal sendes i partshøring hos de berørte virksomheder, jf. lovforslagets § 1, nr. 1, vil virksomhederne i forbindelse med høringen få mulighed for at kommentere på selve indstillingen i relation til spørgsmålet om offentliggørelse, samt – hvis det indstilles, at afgørelsen offentliggøres - hvilke oplysninger virksomheden eventuelt finder, bør fjernes fra udkastet til pressemeddelelse inden offentliggørelse.

Det foreslåede stk. 2 indeholder undtagelser til udgangspunktet om offentliggørelse med angivelse af virksomhedens navn. Det drejer sig om de tilfælde, hvor en offentliggørelse med navns nævnelse vil medføre uforholdsmæssig stor skade for virksomheden eller hvor en offentliggørelse vil kunne skade en politimæssig efterforskning.

Det forhold, at offentliggørelse af en virksomheds navn vil kunne medføre et fald i kursen på virksomhedens aktier, tab af kunder eller at en offentliggørelse vil kunne bane vej for et erstatningskrav mod virksomheden vil ikke i sig selv være nok til at undtage en afgørelse fra offentliggørelse.

Undtagelsen vil således kun kunne anvendes i tilfælde, hvor offentliggørelse vil true virksomhedens fortsatte drift eller krænke meget væsentlige interesser. Det kan eksempelvis være tilfældet, hvis der er risiko for, at offentliggørelsen vil kunne medføre et "run" på virksomheden, fx når et pengeinstituts kunder må

forventes at ville trække deres penge ud og derved skabe likviditetsproblemer for virksomheden på et tidspunkt, hvor der ellers ikke er umiddelbar risiko for sammenbrud.

Særligt på værdipapirhandelsområdet vil undtagelse fra offentliggørelse kunne ske i tilfælde, hvor en offentliggørelse vil kunne medføre betydelig risiko for, at en overtagelse af en virksomhed ikke kan gennemføres. Ligesom der kan undtages fra offentliggørelse i sager, hvor en udsteder selv kan vælge at udskyde tidspunktet for offentliggørelse af intern viden. Denne mulighed ville ellers blive illusorisk.

Det foreslåede stk. 2 giver endvidere mulighed for at undtage fra offentliggørelse med angivelse af virksomhedens navn i tilfælde, hvor det vil kunne skade en efterfølgende strafferetlig efterforskning. Som ovenfor anført er en beslutning om at sende en sag til politiet med anmodning om efterforskning og eventuel tiltalerejsning ikke en forvaltningsretlig afgørelse. Der vil derfor allerede af den grund ikke skulle ske offentliggørelse af Fondsrådets beslutning om at anmode politiet om at efterforske eksempelvis en mulig overtrædelse af forbuddet mod insiderhandel. Disse beslutninger udgør en ikke-uvæsentlig del af Fondsrådets arbejde.

Der findes også andre sager, hvor Fondsrådet træffer en egentlig afgørelse, men hvor også en strafferetlig sanktion vil kunne komme på tale, og hvor det vil kunne skade den efterfølgende efterforskning, hvis rådets afgørelse offentliggøres med navns nævnelse.

Finanstilsynet offentliggør i dag principielle og vidtrækkende afgørelser i anonymiseret form. Hvis offentliggørelse med navn i en konkret sag efter de foreslåede regler ikke vil kunne ske, vil det fortsat være muligt for Finanstilsynet at offentliggøre afgørelsen i anonymiseret form. Det forudsætter dog, at man ikke ud fra sagens faktum med stor sandsynlighed kan udlede, hvilken virksomhed afgørelsen vedrører.

De foreslåede regler om offentliggørelse omfatter alene sager, som har været forelagt Fondsrådet. Afgørelser i sager, som Finanstilsynet eller Erhvervs- og Selskabsstyrelsen har truffet efter bemyndigelse, er ikke omfattet af bestemmelsen og vil derfor ikke blive offentliggjort. Det samme er tilfældet for afgørelser, som efterfølgende træffes af Finanstilsynet eller Erhvervs- og Selskabsstyrelsen baseret på en praksis, som rådet har fastlagt.

Dette kan indebære, at den virksomhed, som er den første, der overtræder en bestemmelse eller som involveres i en principiel sag, må forvente, at dens navn vil blive offentliggjort sammen med afgørelsen, mens det ikke vil være tilfældet for de virksomheder, som efterfølgende begår samme overtrædelse. Disse afgørelser vil kun sjældent have offentlig interesse, fordi der ikke længere er tale om en principiel sag. På denne baggrund er det fundet hensigtsmæssigt at fastholde, at offentliggørelse alene skal ske i relation til afgørelser truffet af rådene. Det vil endvidere have store administrative konsekvenser, hvis alle efterfølgende afgørelser truffet af Finanstilsynet på egen hånd også skulle offentliggøres med navns nævnelse.

Af hensyn til samarbejdet mellem de finansielle tilsynsmyndigheder inden for EU-/EØS-området foreslås, det, at en offentliggjort afgørelse ikke må indeholde fortrolige oplysninger, der hidrører fra lande inden for Den Europæiske Union eller lande, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område. Offentliggørelse kan kun ske, hvis den myndighed, der har givet de pågældende oplysninger til Finanstilsynet, giver deres udtrykkelige tilladelse hertil.

Det foreslås i stk. 3, at hvis offentliggørelse af en afgørelse er undladt på grund af tungvejende hensyn til virksomheden eller efterforskning, og disse hensyn efterfølgende ikke længere gør sig gældende, vil afgørelsen samt virksomhedens navn blive offentliggjort. Dette gælder dog kun i en periode op til et år efter, at afgørelsen er truffet. Baggrunden herfor er, at den offentlige interesse i sådanne afgørelser aftager kraftigt hen over tid, samt af administrative årsager. På denne baggrund foreslås en grænse på et år. Som eksempel kan nævnes en situation, hvor der træffes afgørelse om en virksomheds solvensbehov, og virksomheden efterfølgende bliver opkøbt. Det kan også være tilfælde på værdipapirhandelsområdet, hvor offentliggørelse kan udskydes, indtil en handel er gennemført, og informationerne i afgørelsen derfor ikke længere vil have betydning for markedet.

Det foreslås, at der kun bliver tale om offentliggørelse af afgørelser, der er truffet efter denne lovs ikrafttræden, jf. lovforslagets § 6.

Det foreslås, at Finanstilsynet - i lighed med hvad der gælder for Forbrugerombudsmanden - af egen drift skal orientere offentligheden om sager om god værdipapirhandelsskik, som er af almen interesse eller har betydning for forståelsen af regleres anvendelse.

I lighed med hvad der gælder efter bekendtgørelse om Forbrugerombudsmandens virksomhed, tages der i bestemmelsen ikke stilling til, hvorvidt orienteringen skal omfatte en involveret virksomheds navn.

Finanstilsynet offentliggør allerede i dag forbrugersager af principiel karakter på Finanstilsynets hjemmeside. Med den foreslåede bestemmelse lovfæstes og udvides denne praksis.

Finanstilsynets offentliggørelser sker i dag i anonymiseret form med undtagelse af offentliggørelser efter § 84 c. Med den foreslåede ændring af Finanstilsynets tavshedspligt, jf. lovforslagets § 1, nr. 3, vil Finanstilsynet ikke længere være underlagt tavshedspligt i forbindelse med behandlingen af de nævnte oplysninger.

Ifølge det foreslåede § 84 d forudsætter Finanstilsynets pligt til at orientere offentligheden om sager om god værdipapirhandelsskik, at sagerne har en almen interesse eller har betydning for forståelsen af regleres anvendelse. Forud for hver enkelt offentliggørelse skal der derfor foretages en vurdering af, hvorvidt denne betingelse er opfyldt. Det skal dog bemærkes, at selv om Finanstilsynet ikke af sig selv offentliggør virksomhedens navn, vil en person, som anmoder om aktindsigt, dog kunne få navnet oplyst.

Det vil som udgangspunkt kun kunne komme på tale at offentliggøre virksomhedens navn i sager, der udtrykker en generel adfærd hos virksomhederne. En række af de klager, som Finanstilsynet modtager, vedrører enkeltstående tvister mellem en kunde og en virksomhed. I disse sager foreligger der derfor typisk ikke den fornødne offentlige interesse til, at der kan ske offentliggørelse.

Ved enkeltstående overtrædelser kan det komme på tale at præcisere forståelsen af de bagvedliggende regler. Det vil fx kunne være tilfældet, hvor der er tale om nye regler, som Finanstilsynet ønsker at udbrede kendskabet til. Men det vil også kunne være tilfældet, hvis virksomhederne gør brug af en ny praksis, som er reguleret af det eksisterende regelsæt. Dette vil kunne ske i form af en offentliggørelse af Finanstilsynets afgørelse.

Hensynet til den almene interesse vil i de fleste tilfælde medføre, at der ikke er behov for at nævne den involverede virksomheds navn. Baggrunden for at orientere offentligheden om sager vil således typisk være ønsket om at forhindre lignende sager ved at udbrede kendskabet til tilsynets praksis. Derimod kan der være grund til at offentliggøre virksomhedens navn i de sager, hvor der er behov for at advare kunderne mod at handle hos virksomheden, eller hvor virksomhedens praksis har medført, at kunderne vil kunne have et erstatningskrav mod virksomheden. Det samme kan være tilfældet, hvis en virksomhed groft eller gentagne gange har overtrådt de forbrugerbeskyttende regler i den finansielle lovgivning.

Orientering om Finanstilsynets sager skal efter den foreslåede bestemmelse ske, når Finanstilsynet har truffet afgørelse i en sag. Da der med det foreslåede til § 84 a, stk. 2, jf. lovforslagets § 1, nr. 3, samtidig sker en lempelse af Finanstilsynets tavshedspligt, vil Finanstilsynet kunne orientere offentligheden om en sag, inden der er truffet afgørelse.

Bestemmelsen gør det også muligt at offentliggøre Finanstilsynets afgørelse i en sag, hvor Finanstilsynet har fundet, at en virksomhed har handlet i overensstemmelse med lovgivningen. Særligt i tilfælde, hvor sagen har været omtalt i pressen med oplysning om virksomhedens navn, vil det kunne være nærliggende at offentliggøre den finansielle virksomheds navn.

Når Finanstilsynet udsender en pressemeddelelse om udfaldet af en sag, men uden at offentliggøre virksomhedens navn, vil Finanstilsynet også fremover orientere den relevante brancheforening. Påtænker Finanstilsynet at offentliggøre en virksomheds navn, vil den berørte virksomhed blive orienteret, inden Finanstilsynet udsender en pressemeddelelse.

For så vidt angår enkelte af de bestemmelser, som er omfattet af Finanstilsynets adgang til at foretage offentliggørelse, er overtrædelse heraf sanktioneret med straf. Stk. 1 forhindrer ikke, at Finanstilsynet offentliggør, at en virksomhed vil blive anmeldt til politiet for overtrædelse af en strafbar bestemmelse. En offentliggørelse kan imidlertid have indgribende betydning for den berørte virksomhed. Der skal derfor ved vurderingen af, om der skal ske offentliggørelse, foretages en afvejning af behovet for at offentliggøre en politi-

anmeldelse overfor de betænkeligheder, herunder af retssikkerhedsmæssig karakter, som offentliggørelsen kan give anledning til.

I forbindelse med bestemmelsens ikrafttrædelse vil der blive udarbejdet retningslinier for, hvornår og i hvilke sager, der bør ske offentliggørelse. Disse retningslinier vil blive forelagt Fondsrådet og vil herefter være offentlig tilgængelige.

Med den foreslåede ændring tilsigtes en anvendelse af bestemmelsen svarende til § 354 a i lov om finansiel virksomhed, jf. lovforslagets § 2, nr. 6.

Til nr. 7 (§ 87, stk. 6)

Der er tale om en konsekvensændring som følge af forslaget til ændring af § 84 a, jf. lovforslagets § 1, nr. 3.

Til § 2

Til nr. 1 og 2 (§ 1, stk. 4, 1. og 3. pkt.)

Der er tale om konsekvensændringer som følge af forslaget til ændring af § 354 a, jf. lovforslagets § 2, nr. 7.

Til nr. 3 (§ 345, stk. 9)

Efter de gældende regler i forvaltningsloven skal der ske partshøring i de sager, hvori Det Finansielle Virksomhedsråd træffer afgørelse. Der er imidlertid ikke noget krav om, at det er hele udkastet til afgørelse, der er genstand for partshøringen.

Med det formål at styrke retssikkerheden for de virksomheder og enkeltpersoner, som Det Finansielle Virksomhedsråds afgørelse vil rette sig til, foreslås det, at det af loven udtrykkeligt fremgår, at disse får hele udkastet til rådets afgørelse i partshøring. Høringsfristen foreslås fastsat til minimum tre uger. I det omfang høringssvaret bringer nye oplysninger frem, vil disse blive adresseret i det endelige udkast, der forelægges rådet. Høringssvaret vil blive vedlagt udkastet til afgørelse, så rådet får mulighed for at gøre sig bekendt hermed.

Det er vurderingen, at såfremt en sag allerede har været forelagt Det Finansielle Virksomhedsråd, vil det både være uhensigtsmæssigt samt indebære en unødigt begrænsning i den effektive beslutningsproces, hvis der igen skal gælde en høringsfrist på tre uger ved en fornyet partshøring. Som følge af den første høringsrunde på tre uger - suppleret med en drøftelse i rådet, hvor virksomheden eller enkeltpersonen har haft mulighed for at komme med et mundtligt indlæg, jf. lovforslagets § 2, nr. 4 - vil parterne i væsentligt omfang allerede være bekendt med sagens detaljer og Finanstilsynets vurderinger. Det er derfor hensigtsmæssigt, at det er forvaltningslovens almindelige regler om partshøring, der gælder ved sådanne efterfølgende høringer. Hvis der efter forelæggelsen for Det Finansielle Virksomhedsråd foretages væsentlige ændringer i afgørelsesudkastet til ugunst for virksomheden eller enkeltpersonen, følger det således af forvaltningslovens regler, at der skal foretages fornyet partshøring.

Det foreslås, at retten til partshøring af hele udkastet til rådsafgørelse kan indskrænkes eller helt bortfalde, hvis sagen er af særlig hastende karakter.

Det er vurderingen, at den foreslåede ændring vil indebære en ikke-uvæsentlig forøgelse af sagsbehandlingstiden.

Modellen svarer til, hvad der i dag gælder på konkurrenceområdet for sager, der forelægges Konkurrencerådet. Dog med den nødvendige modifikation i forhold til sager af særlig hastende karakter.

Til nr. 4 (§ 345, stk. 12)

De gældende regler indeholder ikke regler om parters mulighed for at få foretræde for Det Finansielle Virksomhedsråd.

§ 345, stk. 11, fastlægger hjemmelen til at fastsætte forretningsordenen for Det Finansielle Virksomhedsråd. Med det formål at styrke retssikkerheden for de virksomheder og enkeltpersoner, som rådets afgørelse vil rette sig til, foreslås det, at det i hjemmelsbestemmelsen udtrykkeligt angives, at forretningsordenen skal give disse ret til at afgive ét kort mundtligt indlæg for Det Finansielle Virksomhedsråd, inden dette træffer afgørelse i sagen.

Det forventes samtidig fastsat, at indlæggets varighed ikke må overstige 10 minutter, medmindre formanden fastsætter andet, samt at den, der vil afgive et mundtligt indlæg, kan lade sig repræsentere eller bistå af andre. Den, der ønsker at få foretræde for Det Finansielle Virksomhedsråd, skal forinden skriftligt meddele sekretariatet, hvilke/t tema/er der vil blive berørt under foretrædet.

Modellen svarer til, hvad der i dag gælder på konkurrenceområdet for sager, der forelægges Konkurrencerådet.

Til nr. 5 (§ 347, stk. 5)

Der er tale om en konsekvensændring som følge af forslaget til ændring af § 354, jf. lovforslagets § 2, nr. 6.

Til nr. 6 (§ 354, stk. 3)

Det foreslås, at Finanstilsynets tavshedspligt ændres, så oplysninger vedrørende tilsynet med god skik og prisoplysning samt en række forbrugerbeskyttelsesregler, som i dag er nævnt i § 354 a, stk. 2, nr. 2, dele af nr. 3, 4, 5, 6, 7, 8 og 9, ikke længere er omfattet af Finanstilsynets generelle tavshedspligt.

Finanstilsynets nuværende tavshedspligt indebærer, at Finanstilsynet ikke har mulighed for at oplyse, om det vil tage en sag op i forhold til en konkret virksomhed, idet Finanstilsynet først kan offentliggøre navnet på en virksomhed i forbindelse med at sagen afgøres, og kun hvis betingelserne i § 354 a er opfyldt. Dermed har tavshedspligten afskåret Finanstilsynet fra at gå ind i en offentlig debat om en konkret sag og fra at korrigere eventuelle fejlagtige oplysninger eller misforståelser i pressen.

Ændringen af Finanstilsynets tavshedspligt på de udvalgte områder har til hensigt at øge offentligheden og åbenheden på forbrugerområdet. Offentligheden vil fremover kunne få indsigt i Finanstilsynets arbejde efter de almindelige regler om aktindsigt i offentlighedsloven og forvaltningsloven.

Der er dermed den samme offentlighed om oplysninger, der kommer frem i forbindelse med tilsynet med de offentligretlige forbrugerrettede regler på det finansielle område, som hvis reguleringen havde været underlagt Forbrugerombudsmandens tilsyn.

Lempelsen af Finanstilsynets tavshedspligt vil indebære, under forudsætning af overholdelse af forvaltningsloven og offentlighedslovens regler, jf. nedenfor, at Finanstilsynet kan udtale sig til offentligheden om, hvorvidt en konkret forbrugersag behandles i Finanstilsynet og eksempelvis udlevere en kopi af Finanstilsynets brev til virksomheden eller af den endelige afgørelse i sagen til en journalist. I forbindelse med at Finanstilsynet tager en sag op, vil Finanstilsynet kun kunne oplyse dette, men ikke hvordan sagen forventes afgjort.

Som omtalt ovenfor undtager forslaget en række af de forbrugerbeskyttelsesregler, som er nævnt i den gældende § 354 a, stk. 2, fra Finanstilsynets generelle tavshedspligt. For så vidt angår de resterende bestemmelser, som er nævnt i det gældende § 354 a, stk. 2, vil Finanstilsynet kunne offentliggøre virksomhedens navn, hvis kravene i den foreslåede § 354 a er opfyldt. Det vil sige, at sagen er afgjort af Det Finansielle Virksomhedsråd, og væsentlige hensyn til virksomheden eller efterforskningsmæssige hensyn ikke taler imod, jf. lovforslagets § 2, nr. 7.

Grænsedragningen mellem Finanstilsynets og Forbrugerombudsmandens virksomhed indebærer, at der er behov for koordination mellem Finanstilsynets og Forbrugerombudsmandens tilsynsvirksomhed.

Efter markedsføringslovens § 2, stk. 2, finder markedsføringsloven ikke anvendelse på sager vedrørende finansielle virksomheders overtrædelse af regler om god markedsføringsskik og vildledning, når der af økonomi- og erhvervsministeren er udstedt regler på dette område. Derimod finder markedsføringslovens regler bl.a. om sammenlignende reklame, adgangen til at anvende lodtrækning og præmiekonkurrencer som salgsfremmende foranstaltning og lovens regler om erhvervshemmeligheder anvendelse på finansielle virksomheder.

Hertil kommer, at Forbrugerombudsmanden har kompetence til at anlægge en forbudssag mod en finansiell virksomhed efter § 348 og kompetence til at anlægge kollektive søgsmål mod finansielle virksomheder efter reglerne herom i retsplejeloven. Forbrugerombudsmanden vil i forbindelse med udøvelsen af disse kompetencer have behov for fuld indsigt i Finanstilsynets tilsynsvirksomhed på god skik området.

Med de nye regler om ændring af Finanstilsynets tavshedspligt og regler om offentliggørelse vil det være muligt at styrke det naturlige samarbejde mellem Forbrugerombudsmanden og Finanstilsynet, så koordinati-on mellem myndighederne kan sikre en sammenhængende håndhævelse af forbrugerlovgivningen på det finansielle område.

Da Finanstilsynet ikke længere vil have en særlig tavshedspligt vedrørende god skik og prisoplysninger, jf. ændringen ovenfor, kan Finanstilsynet fremover videregive oplysninger, fra sager om god skik eller prisoplysninger, som Forbrugerombudsmanden finder nødvendige for sin tilsynsvirksomhed. Som eksempel kan nævnes tilfælde, hvor Forbrugerombudsmanden har oversendt en sag til Finanstilsynet, fordi sagen henhører under Finanstilsynets regelsæt, men hvor Forbrugerombudsmanden har behov for at kende afgørelsens indhold af hensyn til koordineringen mellem de to regelsæt. Ligeledes vil Finanstilsynet få mulighed for af egen drift at orientere Forbrugerombudsmanden om konkrete sager, som vedrører tilsynet med god skik. Udveksling af oplysninger mellem de to myndigheder er også nødvendig for at give Forbrugerombudsmanden mulighed for at vurdere behovet for at anlægge en forbudssag mod en finansiell virksomhed efter § 348 og anlægge kollektive søgsmål mod finansielle virksomheder efter reglerne herom i retsplejeloven. Såfremt der i disse tilfælde måtte være tavshedsbelagte oplysninger, jf. forvaltningslovens § 27, kan sådanne oplysninger alligevel videregives til en anden forvaltningsmyndighed i overensstemmelse med reglerne i forvaltningslovens § 28 samt persondataloven.

Den foreslåede ændring betyder, at enhver kan få udleveret oplysninger om tilsynet med god skik m.v. dog med de undtagelser, der følger af offentlighedslovens kapitel 3. Blandt disse undtagelser kan bl.a. nævnes oplysninger, der ikke er af faktisk karakter i interne arbejdsdokumenter, oplysninger om enkeltpersoners private forhold, herunder økonomiske forhold, samt forhold af væsentlig økonomisk betydning for en person eller en virksomhed. Der kan meddeles aktindsigt i de oplysninger, som Finanstilsynet ligger inde med, uanset om sagen stadig er under behandling, eller om sagsbehandlingen er afsluttet. Derimod giver offentlighedsloven ikke mulighed for løbende aktindsigt i oplysninger, som måtte tilgå en sag.

Da aktindsigten er knyttet til bestemte typer oplysninger, og ikke til sagstyper, vil der være aktindsigt i oplysningerne, uanset om de findes i en sag, som udelukkende vedrører god skik, eller i andre af Finanstilsynets sager. Såfremt der fx ønskes aktindsigt i oplysninger, som findes i en tilsynssag, som i øvrigt ikke vedrører god skik, vil oplysningerne vedrørende god skik blive ekstraheret fra denne sag og udleveret, mens resten af sagen vil være omfattet af Finanstilsynets tavshedspligt.

Når Finanstilsynet træffer afgørelse i sager om god skik og de øvrige forbrugerrettede bestemmelser, vurderer Finanstilsynet, om virksomhederne overholder de offentligretlige adfærdsregler. Derimod behandler Finanstilsynet ikke konkrete tvister mellem en forbruger og en finansiell virksomhed. Det er også forklaringen på, hvorfor de sager, som Finanstilsynet behandler, typisk ikke vil indeholde oplysninger om konkrete kundeforhold. Det kan dog ikke udelukkes, at der i visse sager findes sådanne oplysninger, fx fordi kunden selv har indsendt dem til Finanstilsynet, eller fordi virksomheden i en redegørelse til Finanstilsynet har kommenteret en konkret sag, som har givet Finanstilsynet anledning til at undersøge virksomhedens praksis på et konkret område.

Hvis der søges aktindsigt i en sag, som indeholder oplysninger om konkrete kundeforhold, vil Finanstilsynet i forbindelse med behandlingen af aktindsigtsbegæringen skulle tage stilling til, om disse oplysninger kan udleveres.

Drejer det sig om oplysninger om en privat kundes økonomiske forhold, vil disse oplysninger ikke kunne udleveres, idet der ikke er aktindsigt i enkeltpersoners private forhold, herunder økonomiske forhold, jf. offentlighedslovens § 12, stk. 1, nr. 1.

Oplysninger om juridiske personer, og dermed om virksomheders økonomiske forhold, vil skulle udleveres i et vist omfang, idet offentlighedsloven kun undtager aktindsigt i oplysninger, som er af væsentlig økonomisk betydning for virksomheden, såsom erhvervshemmeligheder.

Modtager Finanstilsynet en begæring om aktindsigt, som vil indebære, at der udleveres oplysninger om kunder eller finansielle virksomheder, vil Finanstilsynet i overensstemmelse med Folketingets Ombudsmands praksis i sager om aktindsigt i oplysninger vedrørende privatpersoner eller juridiske personer, indhente en udtalelse fra den pågældende kunde eller finansielle virksomhed. Såfremt spørgsmålet om, hvorvidt der kan meddeles aktindsigt i konkrete oplysninger er af principiel karakter, vil Finanstilsynet forelægge sagen for Det Finansielle Virksomhedsråd, jf. § 345, stk. 2, nr. 2.

Samme procedure vil blive fulgt, hvis der ønskes aktindsigt i oplysninger om en bestemt finansiell virksomheds overholdelse af god skik. I sådanne tilfælde kan der være oplysninger, fx om hvordan virksomheden har organiseret sig eller om virksomhedens støttefunktioner, som kan have en sådan karakter, at de er af væsentlig økonomisk betydning for virksomheden og dermed ikke omfattet af adgangen til aktindsigt, jf. offentlighedslovens § 12, stk. 1, nr. 2.

En anmodning om aktindsigt, skal efter offentlighedslovens § 16, stk. 2, behandles inden for 10 dage. Såfremt der ikke kan træffes afgørelse inden for denne tidsfrist, skal ansøgeren have oplyst, hvornår der kan træffes afgørelse i sagen. Som eksempler på tilfælde, hvor 10 dages fristen formentlig ikke vil kunne overholdes, kan nævnes de sager, hvor Finanstilsynet skal indhente en udtalelse fra en person eller virksomhed, inden der gives aktindsigt i oplysninger om den pågældende. Det vil heller ikke være tilfældet i sager af principiel karakter, hvor Fondsrådet eller Det Finansielle Virksomhedsråd skal inddrages i afgørelsen af, om der kan meddeles aktindsigt, og hvor udkastet til rådets afgørelse skal i partshøring efter de nye regler herom, jf. lovforslagets § 1, nr. 1, og § 2, nr. 3.

Spørgsmålet om, hvorvidt der kan gives aktindsigt, afgøres af Finanstilsynet. Da den almindelig rekursinstans for afgørelser i sager om Finanstilsynets tilsynsvirksomhed er Erhvervsankenævnet, vil en eventuel klage over afslag på aktindsigt skulle indbringes for Erhvervsankenævnet. Det gælder både de tilfælde, hvor begæringen om aktindsigt vedrører oplysninger, som indgår i en forvaltningsretlig afgørelse, som Finanstilsynet har truffet, og de tilfælde hvor begæringen vedrører oplysninger, som indgår i en sag, hvor Finanstilsynet enten har besluttet ikke at tage en sag op, eller efter en undersøgelse ikke har fundet, at der foreligger en overtrædelse.

Til nr. 7 (§ 354 a)

Det fremgår af § 345, stk. 2, at Det Finansielle Virksomhedsråd træffer afgørelser i sager af principiel karakter samt i sager, der har videregående betydelige følger for aktørerne på værdipapirmarkedet. Hertil kommer, at Fondsrådet i medfør af § 344, stk. 1, 3. pkt, træffer afgørelse i sager vedrørende § 197 om regnskaber. Det foreslås, at afgørelser truffet i medfør af de to bestemmelser fremover som udgangspunkt skal offentliggøres med angivelse af den/de involverede virksomheders navn.

Offentliggørelse af virksomhedens navn forudsætter, at rådene har truffet en egentlig forvaltningsretlig afgørelse. Det vil sige, at de to råd som den kompetente myndighed på området har tilkendegivet, hvad der er eller skal være ret i det foreliggende tilfælde. Kravet om offentliggørelse gælder også processuelle beslutninger om at oversende sager til politimæssig efterforskning. En sådan beslutning kan dog ikke offentliggøres, hvis den vedrører enkeltpersoner, eller hvis en offentliggørelse vil kunne skade den politimæssige efterforskning, jf. nedenfor.

Den offentliggjorte afgørelse vil indeholde den eller de involverede virksomheders navn. Derimod vil alle oplysninger om kundeforhold og oplysninger om virksomhedens interne forhold af væsentlig betydning for virksomheden, fx ikke-offentligt tilgængelige oplysninger om dens opbygning og indretning, dens økonomiske forhold og situation, dens kundemasse og dens samarbejdspartnere, blive fjernet fra afgørelsen, inden

den offentliggøres. Det samme vil være tilfældet for fortrolige oplysninger modtaget fra udenlandske tilsynsmyndigheder.

Offentliggørelse af en afgørelse indebærer ikke, at selve sagen bliver offentlig tilgængelig. Sagen er stadig omfattet af Finanstilsynets tavshedspligt, og der vil heller ikke efter offentliggørelse være mulighed for at få aktindsigt i sagens dokumenter.

Samtidig med selve afgørelsen i sagen træffer rådet også beslutning om offentliggørelse. Udkast til rådets afgørelse vil derfor indeholde en indstilling vedrørende offentliggørelse. Hvis en eller flere af undtagelserne til offentliggørelsespligten, jf. stk. 2, gør sig gældende, vil dette således fremgå af udkastet til afgørelse. Såfremt det indstilles, at afgørelsen offentliggøres, vil et udkast til pressemeddelelse vedlægges afgørelsesudkastet. Denne beslutning er endelig og kan således ikke indbringes for anden administrativ myndighed. Til gengæld kan rådet blive mødt med krav om erstatning, jf. de almindelige regler om offentlige myndigheders erstatningspligt. Dette vil kunne ske, såfremt rådet træffer beslutning om offentliggørelse, men hvor en domstol efterfølgende vurderer, at der ikke skulle have været sket offentliggørelse. Erstatning kræver dog, at virksomheden kan dokumentere, at den har lidt et økonomisk tab, der kan henføres direkte til den fejlagtige offentliggørelse.

Da udkast til rådets afgørelser fremover i deres helhed skal sendes i partshøring hos de berørte virksomheder, jf. lovforslagets § 2, nr. 3, vil virksomheden i forbindelse med høringen få mulighed for at kommentere på selve indstillingen i relation til spørgsmålet om offentliggørelse, samt – hvis det indstilles, at afgørelsen offentliggøres – hvilke oplysninger virksomheden eventuelt finder, bør fjernes fra udkastet til pressemeddelelse inden offentliggørelse.

Stk. 2 indeholder undtagelserne til det klare udgangspunkt om offentliggørelse med angivelse af virksomhedens navn.

Det drejer sig om de tilfælde, hvor en offentliggørelse med navns nævnelse vil medføre uforholdsmæssig stor skade for virksomheden, eller hvor en offentliggørelse vil kunne skade en politimæssig efterforskning.

Det forhold, at offentliggørelse af en virksomheds navn vil kunne medføre fald i kursen på virksomhedens aktier, tab af kunder eller at en offentliggørelse vil kunne bane vej for et erstatningskrav mod virksomheden vil ikke i sig selv være nok til at undtage en afgørelse for offentliggørelse. Undtagelsen finder således kun anvendelse på de tilfælde, hvor virksomhedens fortsatte drift vil blive truet eller meget væsentlige interesser krænkes. Det kan eksempelvis være tilfældet, hvis der er risiko for, at offentliggørelsen vil kunne medføre et "run" på virksomheden, som når et pengeinstituts kunder må forventes at ville trække deres penge ud og derved skabe likviditetsproblemer for virksomheden på et tidspunkt, hvor der ellers ikke er nærliggende risiko for sammenbrud. Et andet eksempel er en sag om fastsættelse af et individuelt solvenskrav for et pengeinstitut.

Stk. 2 åbner endvidere mulighed for at undtage offentliggørelse med angivelse af virksomhedens navn i tilfælde, hvor det vil kunne skade en efterfølgende strafferetlig efterforskning. Som ovenfor anført er en beslutning om at sende en sag til politiet med anmodning om efterforskning og eventuel tiltalerejsning ikke en forvaltningsretlig afgørelse.

Der findes dog også andre sager, hvor Det Finansielle Virksomhedsråd træffer en egentlig afgørelse, men hvor der derudover også vil kunne komme en strafferetlig sanktion på tale, og hvor det vil kunne skade den efterfølgende efterforskning, hvis rådets afgørelse offentliggøres med navns nævnelse.

Finanstilsynet offentliggør i dag principielle og vidtrækkende afgørelser i anonymiseret form. Hvis offentliggørelse med navn i en konkret sag ikke vil kunne ske, vil det fortsat være muligt for Finanstilsynet at offentliggøre afgørelsen i anonymiseret form. Det forudsætter dog, at man ikke ud fra sagens faktum med stor sandsynlighed kan udlede, hvilken virksomhed afgørelsen vedrører.

De foreslåede regler om offentliggørelse omfatter alene sager, som har været forelagt Det Finansielle Virksomhedsråd. Afgørelser i sager, som Finanstilsynet har truffet efter bemyndigelse, er ikke omfattet af bestemmelsen og vil derfor ikke blive offentliggjort. Det samme er tilfældet for afgørelser, som efterfølgende træffes af Finanstilsynet baseret på en praksis, som rådet har fastlagt.

Afgørelser, som henhører under rådets kompetence, men som Finanstilsynets direktør træffer i sager, som er af uopsættelig karakter, jf. § 7 i bekendtgørelse om forretningsorden for Det Finansielle Virksomhedsråd, vil skulle offentliggøres. Baggrunden herfor er, at afgørelsen reelt skulle have været truffet af rådet, men at de tidsmæssige rammer ikke har muliggjort dette.

Dette kan indebære, at den virksomhed, som er den første, der overtræder en bestemmelse eller som involveres i en principiel sag, må forvente, at dens navn vil blive offentliggjort sammen med afgørelsen, mens det ikke vil være tilfældet for de virksomheder, som efterfølgende begår samme overtrædelse. Disse afgørelser vil kun sjældent have offentlig interesse, fordi der ikke længere er tale om en principiel sag. På denne baggrund er det fundet hensigtsmæssigt at fastholde, at offentliggørelse alene skal ske i relation til afgørelser truffet af rådene. Det vil endvidere have store administrative konsekvenser, hvis alle efterfølgende afgørelser truffet af Finanstilsynet på egen hånd også skulle offentliggøres med navns nævnelser.

Af hensyn til samarbejdet mellem de finansielle tilsynsmyndigheder inden for EU-/EØS-området foreslås, det, at en offentliggjort afgørelse ikke må indeholde fortrolige oplysninger, der hidrører fra lande inden for Den Europæiske Union eller lande, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område. Offentliggørelse kan kun ske, hvis den myndighed, der har givet de pågældende oplysninger til Finanstilsynet, giver deres udtrykkelige tilladelse hertil.

Det foreslås i stk. 3, at hvis offentliggørelse af en afgørelse er blevet undladt på grund af tungtvejende hensyn til virksomheden eller efterforskning, og disse hensyn efterfølgende ikke længere gør sig gældende, vil afgørelsen samt virksomhedens navn blive offentliggjort. Dette gælder dog kun i en periode op til et år efter, at afgørelsen er truffet. Baggrunden herfor er, at den offentlige interesse i sådanne afgørelser aftager kraftigt hen over tid, samt af administrative årsager. På denne baggrund foreslås en grænse på et år. Som eksempel kan nævnes situationer, hvor man træffer afgørelse om en virksomheds solvensbehov og virksomheden efterfølgende bliver opkøbt. Eller tilfælde hvor, en virksomhed søger om tilladelse til at lancere et nyt produkt, og hvor der efter lanceringen ikke er behov for at hemmeligholde virksomhedens navn.

Det foreslås, at der kun bliver tale om offentliggørelse af afgørelser, der er truffet efter denne lovs ikrafttræden, jf. lovforslagets § 6.

Til nr. 8 (§ 354 b)

Det foreslås, at Finanstilsynet i § 354 b, stk. 1 - i lighed med hvad der gælder for Forbrugerombudsmanden - af egen drift skal orientere offentligheden om forbrugersager, som er af almen interesse eller har betydning for forståelsen af reglernes anvendelse.

I lighed med hvad der gælder efter bekendtgørelse om Forbrugerombudsmandens virksomhed, tages der i bestemmelsen ikke stilling til, hvorvidt orienteringen skal omfatte en involveret virksomheds navn.

Finanstilsynet offentliggør allerede i dag forbrugersager af principiel karakter på Finanstilsynets hjemmeside. Med den foreslåede bestemmelse lovfæstes og udvides denne praksis.

Finanstilsynets offentliggørelser sker i dag i anonymiseret form, med undtagelse af offentliggørelser efter § 354 a. Med den foreslåede ændring af Finanstilsynets tavshedspligt, jf. lovforslagets § 1, nr. 6, vil Finanstilsynet ikke længere være underlagt tavshedspligt i forbindelse med behandlingen af de nævnte oplysninger.

Ifølge stk. 1 forudsætter Finanstilsynets pligt til at orientere offentligheden om sager om god skik og prisoplysning, at sagerne har en almen interesse eller har betydning for forståelsen af reglernes anvendelse. Forud for hver enkelt offentliggørelse skal der derfor foretages en vurdering af, hvorvidt denne betingelse er opfyldt. Det bemærkes, at selv om Finanstilsynet ikke af sig selv offentliggør virksomhedens navn, vil en person, som anmoder om aktindsigt, kunne få navnet oplyst.

Det vil som udgangspunkt kun kunne komme på tale at offentliggøre virksomhedens navn i sager, der udtrykker en generel adfærd hos den finansielle virksomhed. En række af de klager, som Finanstilsynet modtager, vedrører enkeltstående tvister mellem en kunde og en finansiell virksomhed. I disse sager foreligger der derfor typisk ikke den fornødne offentlige interesse til, at der kan ske offentliggørelse.

Ved enkeltstående overtrædelser af fx god skik bekendtgørelsen kan det komme på tale at præcisere forståelsen af de bagvedliggende regler. Det vil fx kunne være tilfældet, hvor der er tale om nye regler, som Finanstilsynet ønsker at udbrede kendskabet til. Men det vil også kunne være tilfældet, hvis de finansielle virksomheder gør brug af en ny praksis, som er reguleret af det eksisterende regelsæt. Dette vil kunne ske i form af en offentliggørelse af Finanstilsynets afgørelse.

Hensynet til den almene interesse vil i de fleste tilfælde medføre, at der ikke er behov for at nævne den involverede virksomheds navn. Baggrunden for at orientere offentligheden om sager vil således typisk være ønsket om at forhindre lignende sager ved at udbrede kendskabet til Finanstilsynets praksis. Derimod kan der være grund til at offentliggøre virksomhedens navn i de sager, hvor der er behov for at advare kunderne mod at handle hos den finansielle virksomhed, eller hvor virksomhedens praksis har medført, at kunderne vil kunne have et erstatningskrav mod virksomheden. Det samme kan være tilfældet, hvis en virksomhed groft eller gentagne gange har overtrådt de forbrugerbeskyttende regler i den finansielle lovgivning.

Orientering om Finanstilsynets sager skal efter den foreslåede bestemmelse ske, når Finanstilsynet har truffet afgørelse i en sag. Da der med det foreslåede § 354, stk. 3, jf. lovforslagets § 2, nr. 6, samtidig sker en lempelse af Finanstilsynets tavshedspligt, vil Finanstilsynet kunne orientere offentligheden om en sag, inden der er truffet afgørelse.

Som eksempel på en sagstype, hvor der kan være behov for at orientere offentligheden, inden der er truffet afgørelse, kan være varsling af undersøgelser, hvor Finanstilsynet fx vil undersøge, om pengeinstitutter giver korrekte prisoplysninger. Her vil orienteringen kunne bestå i, at Finanstilsynet oplyser, at man i den kommende periode vil gennemføre en inspektion i udvalgte pengeinstitutter sammen med oplysninger om de krav, der gælder for pengeinstitutters prisoplysninger. En sådan orientering vil kunne have en generalpræventiv effekt, men indeholder i sagens natur ikke oplysninger om den enkelte finansielle virksomhed.

Bestemmelsen gør det også muligt at offentliggøre Finanstilsynets afgørelse i en sag, hvor Finanstilsynet har fundet, at den finansielle virksomhed har handlet i overensstemmelse med den finansielle lovgivning. Særligt i tilfælde, hvor sagen har været omtalt i pressen med oplysning om den finansielle virksomheds navn, vil det kunne være nærliggende at offentliggøre den finansielle virksomheds navn.

Når Finanstilsynet udsender en pressemeddelelse om udfaldet af en sag, men uden at offentliggøre virksomhedens navn, vil Finanstilsynet også fremover orientere den relevante brancheforening. Påtænker Finanstilsynet at offentliggøre en virksomheds navn, vil den berørte finansielle virksomhed blive orienteret, inden Finanstilsynet udsender en pressemeddelelse.

Den foreslåede stk. 1 om offentliggørelse af forbrugersager omfatter sager vedrørende de bestemmelser, som er omfattet af § 354, stk. 3, jf. bemærkningerne til lovforslagets § 2, nr. 6.

For så vidt angår enkelte af de bestemmelser, som er omfattet af Finanstilsynets adgang til at foretage offentliggørelse, er overtrædelse heraf sanktioneret med straf. Stk. 1 forhindrer ikke, at Finanstilsynet offentliggør, at en finansiel virksomhed vil blive anmeldt til politiet for overtrædelse af en strafbar bestemmelse. En offentliggørelse kan imidlertid have indgribende betydning for den berørte finansielle virksomhed. Der skal derfor ved vurderingen af, om der skal ske offentliggørelse, foretages en afvejning af behovet for at offentliggøre en politianmeldelse overfor de betænkeligheder, herunder af retssikkerhedsmæssig karakter, som offentliggørelsen kan give anledning til.

I forbindelse med bestemmelsens ikrafttrædelse vil der blive udarbejdet retningslinier for, hvornår og i hvilke sager, der bør ske offentliggørelse. Disse retningslinier vil blive forelagt Det Finansielle Virksomhedsråd og vil herefter være offentlig tilgængelige.

Det foreslås endvidere i stk. 2, at Finanstilsynet skal offentliggøre navnet på en virksomhed, der overtræder forbuddet mod at udøve finansiel virksomhed uden tilladelse, jf. §§ 7-11, 308 og 334. Det foreslåede stk. 2 er en skærpelse af det gældende § 354 a, stk. 2, nr. 1, hvorefter der kan ske offentliggørelse i disse sager. Fremover vil Finanstilsynet være forpligtet til at orientere offentligheden om navnet på den virksomhed, der driver finansiel virksomhed uden tilladelse. Andre oplysninger, end navnet på den virksomhed, der overtræder forbuddet mod at udøve finansiel virksomhed, vil derimod fortsat være underlagt reglerne om tavshedspligt.

Til nr. 9 (§ 355, stk. 4)

Finanstilsynet har efter det gældende § 355, stk. 4, mulighed for i sager efter en række forbrugerbeskyttende regler, herunder særligt sager om god skik og prisoplysning, at tilkende partsbeføjelser til andre end de fysiske eller juridiske personer, der er nævnt i stk. 2 og 3. Det vil typisk sige den person eller virksomhed, som rejser sagen over for Finanstilsynet.

De særlige partsbeføjelser indebærer efter forarbejderne til bestemmelsen primært en ret til - trods Finanstilsynets tavshedspligt - at blive orienteret om sagens forløb. Partsbeføjelsen kan endvidere bestå i retten til partshøring i særlige tilfælde. Derimod omfatter tilkendelsen af partsbeføjelser ikke en ret til at indbringe Finanstilsynets afgørelse for Erhvervsankenævnet. Efter § 372 er det således kun den, som en afgørelse retter sig mod, der kan indbringe sagen for Erhvervsankenævnet.

Som en konsekvens af ændringen af Finanstilsynets tavshedspligt i sager vedrørende de forbrugerbeskyttende regler, jf. § 354, stk. 3, jf. lovforslagets § 2, nr. 6, er der ikke længere et reelt behov for at kunne tilkende partsbeføjelser til andre end sagens naturlige parter. Bestemmelsen foreslås derfor ophævet.

Personer, der har rejst en sag over for Finanstilsynet, men som ikke er part i sagen, vil for fremtiden kunne blive orienteret om sagens forløb via de almindelige regler om aktindsigt og princippet om meroffentlighed. Finanstilsynet vil således af egen drift kunne orientere dem om sagens forløb, dog med de begrænsninger, som følger af offentlighedslovens kapitel 3, ligesom personen selv vil kunne bede om aktindsigt i sagens dokumenter.

Til § 3

Til nr. 1 (§ 66 a, stk. 3)

Det foreslås, at Finanstilsynets tavshedspligt ændres, så oplysninger vedrørende tilsynet med god pensionskasepraksis, bekendtgørelser om redelig forretningsskik og god praksis, samt bekendtgørelser om information ikke længere er omfattet af Finanstilsynets generelle tavshedspligt.

Finanstilsynets nuværende tavshedspligt indebærer, at Finanstilsynet ikke har mulighed for at oplyse, om det vil tage en sag op i forhold til en konkret firmapensionskasse, idet Finanstilsynet først kan offentliggøre navnet på en firmapensionskasse, i forbindelse med at sagen afgøres, og kun hvis betingelserne i § 66 c er opfyldt. Dermed har tavshedspligten afskåret Finanstilsynet fra at gå ind i en offentlig debat om en konkret sag og korrigerer eventuelle fejlagtige oplysninger eller misforståelser i pressen.

Ændringen af Finanstilsynets tavshedspligt på de udvalgte områder har til hensigt at øge offentligheden og åbenheden på forbrugerområdet. Offentligheden vil fremover kunne få indsigt i Finanstilsynets arbejde efter de almindelige regler om aktindsigt i offentlighedsloven og forvaltningsloven.

Der er dermed den samme offentlighed om oplysninger, der kommer frem i forbindelse med tilsynet med de offentligretlige forbrugerrettede regler på det finansielle område, som hvis reguleringen havde været underlagt Forbrugerombudsmandens tilsyn.

Lempelsen af Finanstilsynets tavshedspligt vil indebære, under forudsætning af overholdelse af forvaltningsloven og offentlighedslovens regler, jf. nedenfor, at Finanstilsynet kan udtale sig til offentligheden om, hvorvidt en konkret forbrugersag behandles i tilsynet, og eksempelvis udlevere en kopi af tilsynets brev til firmapensionskassen eller af den endelige afgørelse i sagen til en journalist. I forbindelse med at Finanstilsynet tager en sag op, vil tilsynet kun kunne oplyse dette, men ikke hvordan sagen forventes afgjort.

Som omtalt ovenfor undtager forslaget en række af de forbrugerbeskyttelsesregler, som er nævnt i det gældende § 66 c, fra Finanstilsynets generelle tavshedspligt. For så vidt angår de resterende bestemmelser, som er nævnt i det gældende § 66 c, vil det fortsat være sådan, at Finanstilsynet kun kan offentliggøre firmapensionskassens navn, når det skønnes at være af interesse for firmapensionskassens medlemmer at kende navnet på firmapensionskassen.

Grænsedragningen mellem Finanstilsynets og Forbrugerombudsmandens virksomhed indebærer, at der er behov for koordination mellem Finanstilsynets og Forbrugerombudsmandens tilsynsvirksomhed.

Efter markedsføringslovens § 2, stk. 2, finder markedsføringsloven ikke anvendelse på sager vedrørende finansielle virksomheders overtrædelse af regler om god markedsføringsskik og vildledning, når der af økonomi- og erhvervsministeren er udstedt regler på dette område. Derimod finder markedsføringslovens regler bl.a. om sammenlignende reklame, adgangen til at anvende lodtrækning og præmiekonkurrencer som salgsfremmende foranstaltning og lovens regler om erhvervshemmeligheder anvendelse på finansielle virksomheder.

Med de nye regler om ændring af Finanstilsynets tavshedspligt og regler om offentliggørelse vil det være muligt at styrke det naturlige samarbejde mellem Forbrugerombudsmanden og Finanstilsynet, så koordinati- on mellem myndighederne kan sikre en sammenhængende håndhævelse af forbrugerlovgivningen på det finansielle område.

Da Finanstilsynet ikke længere vil have en særlig tavshedspligt vedrørende god skik m.v. jf. ændringen ovenfor, kan Finanstilsynet fremover videregive oplysninger, fra sager om god skik, som Forbrugerombuds- manden finder nødvendige for sin tilsynsvirksomhed. Som eksempel kan nævnes tilfælde, hvor Forbruger- ombudsmanden har oversendt en sag til Finanstilsynet, fordi sagen henhører under Finanstilsynets regelsæt, men hvor Forbrugerombudsmanden har behov for at kende afgørelsens indhold af hensyn til koordineringen mellem de to regelsæt. Ligeledes vil Finanstilsynet få mulighed for af egen drift at orientere Forbrugerom- budsmanden om konkrete sager, som vedrører tilsynet med god skik. Udveksling af oplysninger mellem de to myndigheder er også nødvendig for at give Forbrugerombudsmanden mulighed for at vurdere behovet for at anlægge kollektive søgsmål mod virksomheder efter reglerne herom i retsplejeloven. Såfremt der i disse tilfælde måtte være tavshedsbelagte oplysninger jf. forvaltningslovens § 27 kan sådanne oplysninger allige- vel videregives til en anden forvaltningsmyndighed i overensstemmelse med reglerne i forvaltningslovens § 28 samt persondataloven.

Den foreslåede ændring betyder desuden, at enhver kan få udleveret oplysninger om tilsynet med god skik m.v. dog med de undtagelser, der følger af offentlighedslovens kapitel 3. Blandt disse undtagelser kan bl.a. nævnes oplysninger, der ikke er af faktuel karakter i interne arbejdsdokumenter, oplysninger om enkeltpersoners private forhold, herunder økonomiske forhold, samt forhold af væsentlig økonomisk betydning for en person eller en firmapensionskasse. Der kan meddeles aktindsigt i de oplysninger, som Finanstilsynet ligger inde med, uanset om sagen stadig er under behandling, eller om sagsbehandlingen er afsluttet. Derimod giver offentlighedsloven ikke mulighed for løbende aktindsigt i oplysninger, som måtte tilgå en sag.

Da aktindsigten er knyttet til bestemte typer oplysninger, og ikke til sagstyper, vil der være aktindsigt i op- lysningerne, uanset om de findes i en sag, som udelukkende vedrører god skik eller i andre af Finanstilsynets sager. Såfremt der fx ønskes aktindsigt i oplysninger, som findes i en tilsynssag, som i øvrigt ikke vedrører god skik, vil oplysningerne vedrørende god skik blive ekstraheret fra denne sag og udleveret, mens resten af sagen vil være omfattet af Finanstilsynets tavshedspligt.

Når Finanstilsynet træffer afgørelse i sager om god skik og de øvrige forbrugerrettede bestemmelser, vur- derer Finanstilsynet, om virksomhederne overholder de offentligretlige adfærdsregler. Derimod behandler Finanstilsynet ikke konkrete tvister mellem en forbruger og en firmapensionskasse. Det er også forklaringen på, hvorfor de sager, som Finanstilsynet behandler, typisk ikke vil indeholde oplysninger om konkrete kun- deforhold. Det kan dog ikke udelukkes, at der i visse sager findes sådanne oplysninger, fx fordi kunden selv har indsendt dem til Finanstilsynet, eller fordi firmapensionskassen i en redegørelse til Finanstilsynet har kommenteret en konkret sag, som har givet Finanstilsynet anledning til at undersøge firmapensionskassens praksis på et konkret område.

Hvis der søges aktindsigt i en sag, som indeholder oplysninger om konkrete kundeforhold, vil Finanstilsy- net i forbindelse med behandlingen af aktindsigtsbegæringen skulle tage stilling til, om disse oplysninger kan udleveres.

Drejer det sig som oplysninger om en privat kundes økonomiske forhold, vil disse oplysninger ikke kunne udleveres, idet der ikke er aktindsigt i enkeltpersoners private forhold, herunder økonomiske forhold, jf. of- fentlighedslovens § 12, stk. 1, nr. 1.

Oplysninger om juridiske personer, og dermed om virksomheders økonomiske forhold, vil skulle udleveres i et vist omfang, idet offentlighedsloven kun undtager aktindsigt i oplysninger, som er af væsentlig økonomisk betydning for firmapensionskassen, såsom erhvervshemmeligheder.

Modtager Finanstilsynet en begæring om aktindsigt, som vil indebære, at der udleveres oplysninger om kunder eller firmapensionskasser, vil Finanstilsynet i overensstemmelse med Folketingets Ombudsmands praksis i sager om aktindsigt i oplysninger vedrørende privatpersoner eller juridiske personer, indhente en udtalelse fra den pågældende kunde eller firmapensionskasse. Såfremt spørgsmålet om, hvorvidt der kan meddeles aktindsigt i konkrete oplysninger er af principiel karakter, vil Finanstilsynet forelægge sagen for Det Finansielle Virksomhedsråd.

Samme procedure vil blive fulgt, hvis der ønskes aktindsigt i oplysninger om en bestemt firmapensionskasses overholdelse af god skik. I sådanne tilfælde kan der være oplysninger, fx om hvordan firmapensionskassen har organiseret sig eller om firmapensionskassens støttefunktioner, som kan have en sådan karakter, at de er af væsentlig økonomisk betydning for virksomheden og dermed ikke omfattes af adgangen til aktindsigt, jf. offentlighedslovens § 12, stk. 1, nr. 2.

En anmodning om aktindsigt, skal efter offentlighedslovens § 16, stk. 2, behandles inden for 10 dage. Såfremt der ikke kan træffes afgørelse inden for denne tidsfrist, skal ansøgeren have oplyst, hvornår der kan træffes afgørelse i sagen. Som eksempler på tilfælde, hvor 10 dages fristen formentlig ikke vil kunne overholdes, kan nævnes de sager, hvor Finanstilsynet skal indhente en udtalelse fra en person eller virksomhed, inden der gives aktindsigt i oplysninger om den pågældende. Det vil heller ikke være tilfældet i sager af principiel karakter, hvor Det Finansielle Virksomhedsråd skal inddrages i afgørelsen af, om der kan meddeles aktindsigt, og hvor udkastet til rådets afgørelse skal i partshøring efter de nye regler herom, jf. lovforslagets § 2, nr. 1.

Spørgsmålet om, hvorvidt der kan gives aktindsigt, afgøres af Finanstilsynet. Da den almindelig rekursinstans for afgørelser i sager om Finanstilsynets tilsynsvirksomhed er Erhvervsankenævnet, vil en eventuel klage over afslag på aktindsigt ligeledes skulle indbringes for Erhvervsankenævnet. Det gælder både de tilfælde, hvor begæringen om aktindsigt vedrører oplysninger, som indgår i en forvaltningsretlig afgørelse, som Finanstilsynet har truffet, og de tilfælde hvor begæringen vedrører oplysninger, som indgår i en sag, hvor Finanstilsynet enten har besluttet ikke at tage en sag op, eller efter en undersøgelse ikke har fundet, at der foreligger en overtrædelse.

Med den foreslåede ændring tilsigtes en anvendelse af bestemmelsen svarende til § 354, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed, jf. lovforslagets § 1, nr. 6.

Til nr. 2 (§ 66 b, stk. 4)

Finanstilsynet har efter det gældende § 66 b, stk. 4, mulighed for i sager om god pensionskassepraksis, sager om overtrædelse af informationsbekendtgørelsen, overtrædelse af reglerne om videregivelse af fortrolige oplysninger og god praksis at tilkende partsbeføjelser til andre end de fysiske eller juridiske personer, der er nævnt i stk. 2 og 3. Det vil typisk sige den person eller virksomhed, som rejser sagen over for Finanstilsynet.

De særlige partsbeføjelser indebærer efter forarbejderne til bestemmelsen primært en ret til trods Finanstilsynets tavshedspligt, at blive orienteret om sagens forløb. Partsbeføjelsen kan endvidere bestå i retten til partshøring i særlige tilfælde.

Som en konsekvens af den foreslåede ændring af Finanstilsynets tavshedspligt i sager vedrørende god pensionskassepraksis, sager om overtrædelse af informationsbekendtgørelsen, overtrædelse af reglerne om videregivelse af fortrolige oplysninger, er der ikke længere et reelt behov for at kunne tilkende partsbeføjelser til andre end sagens naturlige parter, der er omfattet af stk. § 66 b, stk. 2 og 3. Bestemmelsen foreslås derfor ophævet.

Personer, der har rejst en sag over for Finanstilsynet, men som ikke er part i sagen, vil for fremtiden kunne blive orienteret om sagens forløb via de almindelige regler om aktindsigt og princippet om meroffentlighed. Finanstilsynet vil således af egen drift kunne orientere dem om sagens forløb, dog med de begrænsninger,

som følger af offentlighedslovens kapitel 3, ligesom personen selv vil kunne bede om aktindsigt i sagens dokumenter.

Til nr. 3 (§ 66 c)

Det fremgår af § 65, stk. 2, at Det Finansielle Virksomhedsråd indgår i tilsynet med firmapensionskasser med den kompetence, som rådet er tillagt i medfør af § 345, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed. Det fremgår af § 345, stk. 2, at Det Finansielle Virksomhedsråd træffer afgørelser i sager af principiel karakter samt i sager, der har videregående betydelige følger for aktørerne på værdipapirmarkedet. Det foreslås, at afgørelser truffet i medfør af denne bestemmelse fremover som udgangspunkt skal offentliggøres med angivelse af den/de involverede firmapensionskassers navn.

Offentliggørelse af firmapensionskassens navn forudsætter, at rådet har truffet en egentlig forvaltningsretlig afgørelse. Det vil sige, at rådet som den kompetente myndighed på området har tilkendegivet, hvad der er eller skal være ret i det foreliggende tilfælde. Kravet om offentliggørelse gælder også processuelle beslutninger om at oversende sager til politimæssig efterforskning. En sådan beslutning kan dog ikke offentliggøres, hvis den vedrører enkeltpersoner, eller hvis en offentliggørelse vil kunne skade den politimæssige efterforskning, jf. nedenfor.

Den offentliggjorte afgørelse vil indeholde den eller de involverede firmapensionskassers navn. Derimod vil alle oplysninger om kundeforhold og oplysninger om firmapensionskassens interne forhold af væsentlig betydning for pensionskassen, fx ikke-offentligt tilgængelige oplysninger om dens opbygning og indretning, dens økonomiske forhold og situation, dens kundemasse og dens samarbejdspartnere, blive fjernet fra afgørelsen, inden den offentliggøres. Det samme vil være tilfældet for fortrolige oplysninger modtaget fra udenlandske tilsynsmyndigheder.

Offentliggørelse af en afgørelse indebærer ikke, at selve sagen bliver offentlig tilgængelig. Sagen er stadig omfattet af Finanstilsynets tavshedspligt, og der vil heller ikke efter offentliggørelse være mulighed for at få aktindsigt i sagens dokumenter.

Samtidig med selve afgørelsen i sagen træffer rådet også beslutning om offentliggørelse. Udkast til rådets afgørelse vil derfor indeholde en indstilling vedrørende offentliggørelse. Hvis en eller flere af undtagelserne til offentliggørelsespligten, jf. stk. 2, gør sig gældende, vil dette således fremgå af udkastet til afgørelse. Såfremt det indstilles, at afgørelsen offentliggøres, vil et udkast til pressemeddelelse vedlægges afgørelsesudkastet. Denne beslutning er endelig og kan således ikke indbringes for anden administrativ myndighed. Ti gengæld kan rådet blive mødt med krav om erstatning, jf. de almindelige regler om offentlige myndigheders erstatningspligt. Dette vil kunne ske, såfremt rådet træffer beslutning om offentliggørelse, men hvor en domstol efterfølgende vurderer, at der ikke skulle have været sket offentliggørelse. Erstatning kræver dog, at firmapensionskassen kan dokumentere, at den har lidt et økonomisk tab, der kan henføres direkte til den fejlagtige offentliggørelse.

Da udkast til rådets afgørelser fremover i deres helhed skal sendes i partshøring hos de berørte firmapensionskasser, jf. lovforslagets § 2, nr. 3, vil firmapensionskasserne i forbindelse med høringen få mulighed for at kommentere på selve indstillingen i relation til spørgsmålet om offentliggørelse, samt – hvis det indstilles, at afgørelsen offentliggøres – hvilke oplysninger firmapensionskassen eventuelt finder, bør fjernes fra udkastet til pressemeddelelse inden offentliggørelse.

Stk. 2 indeholder undtagelserne til det klare udgangspunkt om offentliggørelse med angivelse af firmapensionskassens navn.

Det drejer sig om de tilfælde, hvor en offentliggørelse med navns nævnelse vil medføre uforholdsmæssig stor skade for firmapensionskassen, eller hvor en offentliggørelse vil kunne skade en politimæssig efterforskning.

Det forhold, at offentliggørelse af en firmapensionskasses navn vil kunne medføre tab af kunder, eller at en offentliggørelse vil kunne bane vej for et erstatningskrav mod firmapensionskassen vil ikke i sig selv være nok til at undtage en afgørelse for offentliggørelse. Undtagelsen finder således kun anvendelse på de tilfælde, hvor firmapensionskassens fortsatte drift vil blive truet eller meget væsentlige interesser krænkes. Som ek-

sempel kan nævnes en sag vedrørende en pensionskasse i "rød lys". Der er tale om, at den pågældende pensionskasse ikke har tilstrækkeligt kapitalgrundlag til at dække investeringsrisiciene i det, som man kalder det "røde risikoscenarie". Scenariet tager højde for renterisiko, ejendomsrisiko, aktiekursrisiko, råvarerisiko, valutakursrisiko samt kredit- og modpartsrisiko.

Stk. 2 åbner endvidere mulighed for at undtage offentliggørelse med angivelse af firmapensionskassens navn i tilfælde, hvor det vil kunne skade en efterfølgende strafferetlig efterforskning. Som ovenfor anført er en beslutning om at sende en sag til politiet med anmodning om efterforskning og eventuel tiltalerejsning ikke en forvaltningsretlig afgørelse.

Der findes dog også andre sager, hvor Det Finansielle Virksomhedsråd træffer en egentlig afgørelse, men hvor der derudover også vil kunne komme en strafferetlig sanktion på tale, og hvor det vil kunne skade den efterfølgende efterforskning, hvis rådets afgørelse offentliggøres med navns nævnelse.

Finanstilsynet offentliggør i dag principielle og vidtrækkende afgørelser i anonymiseret form. Hvis offentliggørelse med navn i en konkret sag ikke vil kunne ske, vil det fortsat være muligt for Finanstilsynet at offentliggøre afgørelsen i anonymiseret form. Det forudsætter dog, at man ikke ud fra sagens faktum med stor sandsynlighed kan udlede, hvilken firmapensionskasse afgørelsen vedrører.

De foreslåede regler om offentliggørelse omfatter alene sager, som har været forelagt Det Finansielle Virksomhedsråd. Afgørelser i sager, som Finanstilsynet har truffet efter bemyndigelse, er ikke omfattet af bestemmelsen og vil derfor ikke blive offentliggjort. Det samme er tilfældet for afgørelser, som efterfølgende træffes af Finanstilsynet baseret på en praksis, som rådet har fastlagt.

Afgørelser, som henhører under rådets kompetence, men som Finanstilsynets direktør træffer i sager, som er af uopsættelig karakter, jf. § 7 i bekendtgørelse om forretningsorden for Det Finansielle Virksomhedsråd, vil skulle offentliggøres. Baggrunden herfor er at afgørelsen reelt skulle have været truffet af rådet, men at de tidsmæssige rammer ikke har muliggjort dette.

Dette kan indebære, at den virksomhed, som er den første, der overtræder en bestemmelse eller som involveres i en principiel sag, må forvente, at dens navn vil blive offentliggjort sammen med afgørelsen, mens det ikke vil være tilfældet for de virksomheder, som efterfølgende begår samme overtrædelse. Disse afgørelser vil kun sjældent have offentlig interesse, fordi der ikke længere er tale om en principiel sag. På denne baggrund er det fundet hensigtsmæssigt at fastholde, at offentliggørelse alene skal ske i relation til afgørelser truffet af rådene. Det vil endvidere have store administrative konsekvenser, hvis alle efterfølgende afgørelser truffet af Finanstilsynet på egen hånd også skulle offentliggøres med navns nævnelse.

Af hensyn til samarbejdet mellem de finansielle tilsynsmyndigheder inden for EU-/EØS-området foreslås, det, at en offentliggjort afgørelse ikke må indeholde fortrolige oplysninger, der hidrører fra lande inden for Den Europæiske Union eller lande, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område. Offentliggørelse kan kun ske, hvis den myndighed, der har givet de pågældende oplysninger til Finanstilsynet, giver deres udtrykkelige tilladelse hertil.

Det foreslås i stk. 3, at hvis offentliggørelse af en afgørelse er blevet undladt på grund af tungtvejende hensyn til firmapensionskassen eller efterforskning, og disse hensyn efterfølgende ikke længere gør sig gældende, vil afgørelsen samt firmapensionskassens navn blive offentliggjort. Dette gælder dog kun i en periode op til et år efter, at afgørelsen er truffet. Baggrunden herfor er, at den offentlige interesse i sådanne afgørelser aftager kraftigt hen over tid, samt af administrative årsager. På denne baggrund foreslås en grænse på et år.

Det foreslås, at der kun bliver tale om offentliggørelse af afgørelser, der er truffet efter denne lovs ikrafttræden, jf. lovforslagets § 6.

Til nr. 4 (§ 66 d)

Det foreslås i § 66 d, stk. 1, at Finanstilsynet - i lighed med hvad der gælder for Forbrugerombudsmanden - af egen drift skal orientere offentligheden om visse sager, som er af almen interesse, eller som har betydning for forståelsen af regleres anvendelse.

I lighed med hvad der gælder efter bekendtgørelse om Forbrugerombudsmandens virksomhed, tages der i bestemmelsen ikke stilling til, hvorvidt orienteringen skal omfatte en involveret virksomheds navn.

Finanstilsynet offentliggør allerede i dag forbrugersager af principiel karakter på Finanstilsynets hjemmeside. Med den foreslåede bestemmelse lovfæstes og udvides denne praksis.

Finanstilsynets offentliggørelser sker i dag i anonymiseret form med undtagelse af afgørelser efter § 66 c. Med den foreslåede ændring af Finanstilsynets tavshedspligt, jf. det foreslåede § 66 a, stk. 2, jf. lovforslagets § 3, nr. 1, vil Finanstilsynet ikke længere være underlagt tavshedspligt i forbindelse med behandlingen af de nævnte oplysninger. Det vil være op til Finanstilsynet i den konkrete sag at afgøre, om det er hensigtsmæssigt at offentliggøre en firmapensionskasses navn - fx af hensyn til firmapensionskassens kunder, eller fordi sagen tidligere har været omtalt i pressen - eller om det vil være tilstrækkeligt at orientere om sagen i anonymiseret form. Selvom Finanstilsynet ikke af sig selv kan offentliggøre firmapensionskassens navn, vil en person, som anmoder om aktindsigt, dog kunne få navnet oplyst.

Det vil som udgangspunkt kun kunne komme på tale at offentliggøre firmapensionskassens navn i sager, der udtrykker en generel adfærd hos firmapensionskassen. En række af de klager, som Finanstilsynet modtager, vedrører enkeltstående tvister mellem et medlem og en firmapensionskasse. I disse sager foreligger der derfor typisk ikke den fornødne offentlige interesse til, at der kan ske offentliggørelse.

Ved enkeltstående overtrædelser af fx god skik bekendtgørelsen kan det komme på tale at præcisere forståelsen af de bagvedliggende regler. Det vil fx kunne være tilfældet, hvor der er tale om nye regler, som Finanstilsynet ønsker at udbrede kendskabet til. Men det vil også kunne være tilfældet, hvis firmapensionskasserne gør brug af en ny praksis, som er reguleret af det eksisterende regelsæt. Dette vil kunne ske i form af en offentliggørelse af Finanstilsynets afgørelse.

Hensynet til den almene interesse vil i de fleste tilfælde medføre, at der ikke er behov for at nævne den involverede firmapensionskasses navn. Baggrunden for at orientere offentligheden om sager vil således typisk være ønsket om at forhindre lignende sager ved at udbrede kendskabet til tilsynets praksis. Derimod kan der være grund til at offentliggøre firmapensionskassens navn i de sager, hvor der er behov for at advare potentielle medlemmer mod at indgå aftale med firmapensionskassen, eller hvor firmapensionskassens praksis har medført, at medlemmerne vil kunne have et erstatningskrav mod firmapensionskassen. Det samme kan være tilfældet, hvis en firmapensionskasse groft eller gentagne gange har overtrådt de forbrugerbeskyttende regler i den finansielle lovgivning.

Orientering om Finanstilsynets sager skal efter den foreslåede bestemmelse, ske, når Finanstilsynet har truffet afgørelse i en sag. Da der med det foreslåede § 66 a, stk. 2, jf. lovforslagets § 3, nr. 1, samtidig sker en lempelse af Finanstilsynets tavshedspligt, vil Finanstilsynet kunne orientere offentligheden om en sag, inden der er truffet afgørelse, fx hvor Finanstilsynet ønsker at varsle, at tilsynet ved kommende inspektioner vil have fokus på overholdelsen af en bestemt forbrugerbeskyttende regel. En sådan orientering vil kunne have en generalpræventiv effekt, men indeholder i sagens natur ikke oplysninger om den enkelte firmapensionskasses navn.

Bestemmelsen gør det også muligt at offentliggøre Finanstilsynets afgørelse i en sag, hvor Finanstilsynet har fundet, at en firmapensionskasse har handlet i overensstemmelse med lovgivningen. Særligt i tilfælde, hvor sagen har været omtalt i pressen med oplysning om firmapensionskassens navn, vil det kunne være nærliggende at offentliggøre firmapensionskassens navn.

Når Finanstilsynet udsender en pressemeddelelse om udfaldet af en sag, men uden at offentliggøre firmapensionskassens navn, vil Finanstilsynet også fremover orientere den relevante brancheforening. Påtænker Finanstilsynet at offentliggøre en firmapensionskasses navn, vil den berørte firmapensionskasse blive orienteret, inden Finanstilsynet udsender en pressemeddelelse.

For så vidt angår enkelte af de bestemmelser, som er omfattet af Finanstilsynets adgang til at foretage offentliggørelse, er overtrædelse heraf sanktioneret med straf. Stk. 1 hindrer ikke, at Finanstilsynet offentliggør, at en firmapensionskasse vil blive anmeldt til politiet for overtrædelse af en strafbar bestemmelse. En offentliggørelse kan imidlertid have indgribende betydning for den berørte firmapensionskasse. Der skal derfor ved vurderingen af, om der skal ske offentliggørelse, foretages en afvejning af behovet for at offent-

liggøre en politianmeldelse overfor de betænkeligheder, herunder af retssikkerhedsmæssig karakter, som offentliggørelsen kan give anledning til.

I forbindelse med bestemmelsens ikrafttrædelse vil der blive udarbejdet retningslinier for, hvornår og i hvilke sager, der bør ske offentliggørelse. Disse retningslinier vil blive forelagt Det finansielle Virksomhedsråd, og vil herefter være offentlig tilgængelige.

Med den foreslåede ændring tilsigtes en anvendelse af bestemmelsen svarende til § 354 a i lov om finansiel virksomhed, jf. lovforslagets § 1, nr. 7.

Til § 4

Til nr. 1 (§ 110 m)

Der er tale om en konsekvensændring som følge af forslaget til ændring af § 123 a, jf. lovforslagets § 4, nr. 4.

Til nr. 2 (§ 119, stk. 4)

Der er tale om en konsekvensændring som følge af forslaget til ændring af § 123, jf. lovforslagets § 4, nr. 3.

Til nr. 3 (§ 123, stk. 3)

Det foreslås, at Finanstilsynets tavshedspligt ændres, så oplysninger vedrørende tilsynet med god skik og en række forbrugerbeskyttelsesregler, som i dag er nævnt i § 123 a, ikke længere er omfattet af Finanstilsynets generelle tavshedspligt.

Finanstilsynets nuværende tavshedspligt indebærer, at Finanstilsynet ikke har mulighed for at oplyse, om det vil tage en sag op i forhold til en konkret virksomhed, idet Finanstilsynet først kan offentliggøre navnet på en virksomhed, i forbindelse med at sagen afgøres, og kun hvis betingelserne i § 123 a er opfyldt. Dermed har tavshedspligten afskåret Finanstilsynet fra at gå ind i en offentlig debat om en konkret sag og korrigerer eventuelle fejlagtige oplysninger eller misforståelser i pressen.

Ændringen af Finanstilsynets tavshedspligt på de udvalgte områder har til hensigt at øge offentligheden og åbenheden på forbrugerområdet. Offentligheden vil fremover kunne få indsigt i Finanstilsynets arbejde efter de almindelige regler om aktindsigt i offentlighedsloven og forvaltningsloven.

Der er dermed den samme offentlighed om oplysninger, der kommer frem i forbindelse med tilsynet med de offentligretlige forbrugerrettede regler på det finansielle område, som hvis reguleringen havde været underlagt Forbrugerombudsmandens tilsyn.

Lempelsen af Finanstilsynets tavshedspligt vil indebære, under forudsætning af overholdelse af reglerne i forvaltningsloven og offentlighedsloven, jf. nedenfor, at Finanstilsynet kan udtale sig til offentligheden om, hvorvidt en konkret forbrugersag behandles i Finanstilsynet og eksempelvis udlevere en kopi af Finanstilsynets brev til foreningen eller af den endelige afgørelse i sagen til en journalist. I forbindelse med at Finanstilsynet tager en sag op, vil Finanstilsynet kun kunne oplyse dette, men ikke hvordan sagen forventes afgjort.

Som omtalt ovenfor undtager forslaget en række af de forbrugerbeskyttelsesregler, som er nævnt i det gældende § 123 a, stk. 2, fra Finanstilsynets generelle tavshedspligt. For så vidt angår de resterende bestemmelser, som er nævnt i det gældende § 123 a, stk. 2, vil Finanstilsynet kunne offentliggøre foreningens navn, hvis kravene i den foreslåede § 123 er opfyldt. Det vil sige, at sagen er afgjort af Det Finansielle Virksomhedsråd, og at væsentlige hensyn til foreningen eller efterforskningsmæssige hensyn taler imod, jf. lovforslagets § 4, nr. 4.

Grænsedragningen mellem Finanstilsynets og Forbrugerombudsmandens virksomhed indebærer, at der er behov for koordination mellem Finanstilsynets og Forbrugerombudsmandens tilsynsvirksomhed.

Efter markedsføringslovens § 2, stk. 2, finder markedsføringsloven ikke anvendelse på sager vedrørende finansielle virksomheders overtrædelse af regler om god markedsføringsskik og vildledning, når der af økonomi- og erhvervsministeren er udstedt regler på dette område. Derimod finder markedsføringslovens regler bl.a. om sammenlignende reklame, adgangen til at anvende lodtrækning og præmiekonkurrencer som salgsfremmende foranstaltning og lovens regler om erhvervshemmeligheder anvendelse på finansielle virksomheder.

Med de nye regler om ændring af Finanstilsynets tavshedspligt og regler om offentliggørelse vil det være muligt at styrke det naturlige samarbejde mellem Forbrugerombudsmanden og Finanstilsynet, så koordinati- on mellem myndighederne kan sikre en sammenhængende håndhævelse af forbrugerlovgivningen på det finansielle område.

Da Finanstilsynet ikke længere vil have en særlig tavshedspligt vedrørende god skik jf. ændringen ovenfor, kan Finanstilsynet fremover videregive oplysninger fra sager om god skik, som Forbrugerombudsmanden finder nødvendige for sin tilsynsvirksomhed. Som eksempel kan nævnes tilfælde, hvor Forbrugerombudsmanden har oversendt en sag til Finanstilsynet, fordi sagen henhører under Finanstilsynets regelsæt, men hvor Forbrugerombudsmanden har behov for at kende afgørelsens indhold af hensyn til koordineringen mellem de to regelsæt. Ligeledes vil Finanstilsynet få mulighed for af egen drift at orientere Forbrugerombudsmanden om konkrete sager, som vedrører tilsynet med god skik. Udveksling af oplysninger mellem de to myndigheder er også nødvendig for at give Forbrugerombudsmanden mulighed for at vurdere behovet for at anlægge kollektive søgsmål mod virksomheder efter reglerne herom i retsplejeloven. Såfremt der i disse tilfælde måtte være tavshedsbelagte oplysninger jf. forvaltningslovens § 27 kan sådanne oplysninger alligevel videregives til en anden forvaltningsmyndighed i overensstemmelse med reglerne i forvaltningslovens § 28 samt persondataloven.

Den foreslåede ændring betyder desuden, at enhver kan få udleveret oplysninger om tilsynet med god skik m.v. dog med de undtagelser, der følger af offentlighedslovens kapitel 3. Blandt disse undtagelser kan bl.a. nævnes oplysninger, der ikke er af faktisk karakter i interne arbejdsdokumenter, oplysninger om enkeltpersoners private forhold, herunder økonomiske forhold, samt forhold af væsentlig økonomisk betydning for en person eller en forening. Der kan meddeles aktindsigt i de oplysninger, som Finanstilsynet ligger inde med, uanset om sagen stadig er under behandling, eller om sagsbehandlingen er afsluttet. Derimod giver offentlighedsloven ikke mulighed for løbende aktindsigt i oplysninger, som måtte tilgå en sag.

Da aktindsigten er knyttet til bestemte typer oplysninger, og ikke til sagstyper, vil der være aktindsigt i oplysningerne, uanset om de findes i en sag, som udelukkende vedrører god skik eller i andre af Finanstilsynets sager. Såfremt der fx ønskes aktindsigt i oplysninger, som findes i en tilsynssag, som i øvrigt ikke vedrører god skik, vil oplysningerne vedrørende god skik blive ekstraheret fra denne sag og udleveret, mens resten af sagen vil være omfattet af Finanstilsynets tavshedspligt.

Når Finanstilsynet træffer afgørelse i sager om god skik og de øvrige forbrugerrettede bestemmelser, vurderer Finanstilsynet, om foreningerne overholder de offentligretlige adfærdsregler. Derimod behandler Finanstilsynet ikke konkrete tvister mellem en forbruger og en forening. Det er også forklaringen på, hvorfor de sager, som Finanstilsynet behandler, typisk ikke vil indeholde oplysninger om konkrete kundeforhold. Det kan dog ikke udelukkes, at der i visse sager findes sådanne oplysninger, fx fordi kunden selv har indsendt dem til Finanstilsynet, eller fordi foreningen i en redegørelse til Finanstilsynet har kommenteret en konkret sag, som har givet Finanstilsynet anledning til at undersøge foreningens praksis på et konkret område.

Hvis der søges aktindsigt i en sag, som indeholder oplysninger om konkrete kundeforhold, vil Finanstilsynet i forbindelse med behandlingen af aktindsigtsbegæringen skulle tage stilling til, om disse oplysninger kan udleveres.

Drejer det sig som oplysninger om en privat kundes økonomiske forhold, vil disse oplysninger ikke kunne udleveres, idet der ikke er aktindsigt i enkeltpersoners private forhold, herunder økonomiske forhold, jf. offentlighedslovens § 12, stk. 1, nr. 1.

Oplysninger om juridiske personer, og dermed om virksomheders økonomiske forhold, vil skulle udleveres i et vist omfang, idet offentlighedsloven kun undtager aktindsigt i oplysninger, som er af væsentlig økonomisk betydning for foreningen, såsom erhvervshemmeligheder.

Modtager Finanstilsynet en begæring om aktindsigt, som vil indebære, at der udleveres oplysninger om kunder eller foreninger, vil Finanstilsynet i overensstemmelse med Folketingets Ombudsmands praksis i sager om aktindsigt i oplysninger vedrørende privatpersoner eller juridiske personer, indhente en udtalelse fra den pågældende kunde eller forening. Såfremt spørgsmålet om, hvorvidt der kan meddeles aktindsigt i konkrete oplysninger er af principiel karakter, vil Finanstilsynet forelægge sagen for Det Finansielle Virksomhedsråd, jf. § 345, stk. 2, nr. 1, i lov om finansiel virksomhed, jf. denne lovs § 117.

Samme procedure vil blive fulgt, hvis der ønskes aktindsigt i oplysninger om en bestemt forenings overholdelse af god skik. I sådanne tilfælde kan der være oplysninger, fx om hvordan foreningen har organiseret sig eller om foreningens støttefunktioner, som kan have en sådan karakter, at de er af væsentlig økonomisk betydning for foreningen og dermed ikke omfattet af adgangen til aktindsigt, jf. offentlighedslovens § 12, stk. 1, nr. 2.

En anmodning om aktindsigt, skal efter offentlighedslovens § 16, stk. 2, behandles inden for 10 dage. Såfremt der ikke kan træffes afgørelse inden for denne tidsfrist, skal ansøgeren have oplyst, hvornår der kan træffes afgørelse i sagen. Som eksempler på tilfælde, hvor 10 dages fristen formentlig ikke vil kunne overholdes, kan nævnes de sager, hvor Finanstilsynet skal indhente en udtalelse fra en person eller virksomhed, inden der gives aktindsigt i oplysninger om den pågældende. Det vil heller ikke være tilfældet i sager af principiel karakter, hvor Fondsrådet eller Det Finansielle Virksomhedsråd skal inddrages i afgørelsen af, om der kan meddeles aktindsigt, og hvor udkastet til rådets afgørelse skal i partshøring efter de nye regler herom, jf. lovforslagets § 1, nr.1, og § 2, nr. 3.

Spørgsmålet om, hvorvidt der kan gives aktindsigt, afgøres af Finanstilsynet. Da den almindelige rekursinstans for afgørelser i sager om Finanstilsynets tilsynsvirksomhed er Erhvervsankenævnet, vil en eventuel klage over afslag på aktindsigt skulle indbringes for Erhvervsankenævnet. Det gælder både de tilfælde, hvor begæringen om aktindsigt vedrører oplysninger, som indgår i en forvaltningsretlig afgørelse, som Finanstilsynet har truffet, og de tilfælde hvor begæringen vedrører oplysninger, som indgår i en sag, hvor Finanstilsynet enten har besluttet ikke at tage en sag op, eller efter en undersøgelse ikke har fundet, at der foreligger en overtrædelse.

Der er en tæt sammenhæng mellem reglerne om videregivelse af fortrolige oplysninger i denne lov og reglerne om beskyttelse af persondata i persondataloven. Ændringen af reglerne om Finanstilsynets tavshedspligt vil også muliggøre videregivelse af oplysninger om tilsynssager til Datatilsynet, som er tilsynsmyndighed for persondataloven.

Med den foreslåede ændring tilsigtes en anvendelse af bestemmelsen svarende til § 354, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed, jf. lovforslagets § 2, nr. 6.

Til nr. 4 (§ 123 a)

Det fremgår af § 116, stk. 1, 3. pkt., at Fondsrådet kontrollerer, at reglerne for finansiel information i årsrapporter og delårsrapporter i §§ 55-65 samt i regler udstedt i medfør af § 68 er overholdt for foreninger, som har udstedt værdipapirer, der handles på et reguleret marked, jf. lov om værdipapirhandel m.v. § 83, stk. 2-5, og § 83 b. Fondsrådet udøver i den forbindelse beføjelserne i medfør af § 69.

Hertil kommer, at Det Finansielle Virksomhedsråd i medfør af § 117 indgår i tilsynet med eller registrering af investeringforeninger, specialforeninger, professionelle foreninger, godkendte fåmandsforeninger, hedgeforeninger og andre kollektive investeringsordninger med den kompetence, som rådet er tillagt i medfør af § 345 i lov om finansiel virksomhed. Det fremgår af § 345, stk. 2, at Det Finansielle Virksomhedsråd træffer afgørelser i sager af principiel karakter samt i sager, der har videregående betydelige følger for aktørerne på værdipapirmarkedet.

Det foreslås, at afgørelser truffet i medfør af de to bestemmelser fremover som udgangspunkt skal offentliggøres med angivelse af den/de involverede foreningers navn.

Offentliggørelse af foreningens navn forudsætter, at rådene har truffet en egentlig forvaltningsretlig afgørelse. Det vil sige, at de to råd som den kompetente myndighed på området har tilkendegivet, hvad der er eller skal være ret i det foreliggende tilfælde. Kravet om offentliggørelse gælder også processuelle beslutninger om at oversende sager til politimæssig efterforskning. En sådan beslutning kan dog ikke offentliggøres, hvis den vedrører enkeltpersoner, eller hvis en offentliggørelse vil kunne skade den politimæssige efterforskning, jf. nedenfor.

Den offentliggjorte afgørelse vil indeholde den eller de involverede foreningers navn. Derimod vil alle oplysninger om kundeforhold og oplysninger om foreningens interne forhold af væsentlig betydning for foreningen, fx ikke-offentligt tilgængelige oplysninger om dens opbygning og indretning, dens økonomiske forhold og situation, dens kundemasse og dens samarbejdspartnere, blive fjernet fra afgørelsen, inden den offentliggøres. Det samme vil være tilfældet for fortrolige oplysninger modtaget fra udenlandske tilsynsmyndigheder.

Offentliggørelse af en afgørelse indebærer ikke, at selve sagen bliver offentlig tilgængelig. Sagen er stadig omfattet af Finanstilsynets tavshedspligt, og der vil heller ikke efter offentliggørelse være mulighed for at få aktindsigt i sagens dokumenter.

Samtidig med selve afgørelsen i sagen træffer rådene også beslutning om offentliggørelse. Udkast til rådernes afgørelse vil derfor indeholde en indstilling vedrørende offentliggørelse. Hvis en eller flere af undtagelserne til offentliggørelsespligten, jf. stk. 2, gør sig gældende, vil dette således fremgå af udkastet til afgørelse. Såfremt det indstilles, at afgørelsen offentliggøres, vil et udkast til pressemeddelelse vedlægges afgørelsesudkastet. Denne beslutning er endelig og kan således ikke indbringes for anden administrativ myndighed. Ti gengæld kan rådene blive mødt med krav om erstatning, jf. de almindelige regler om offentlige myndigheders erstatningspligt. Dette vil kunne ske, såfremt rådene træffer beslutning om offentliggørelse, men hvor en domstol efterfølgende vurderer, at der ikke skulle have været sket offentliggørelse. Erstatning kræver dog, at foreningen kan dokumentere, at den har lidt et økonomisk tab, der kan henføres direkte til den fejlagtige offentliggørelse.

Da udkast til rådernes afgørelser fremover i deres helhed skal sendes i partshøring hos de berørte foreninger, jf. lovforslagets § 1, nr. 1, og § 2, nr. 3, vil foreningerne i forbindelse med høringen få mulighed for at kommentere på selve indstillingen i relation til spørgsmålet om offentliggørelse, samt – hvis det indstilles, at afgørelsen offentliggøres – hvilke oplysninger foreningen eventuelt finder, bør fjernes fra udkastet til pressemeddelelse inden offentliggørelse.

Stk. 2 indeholder undtagelserne til det klare udgangspunkt om offentliggørelse med angivelse af foreningens navn.

Det drejer sig om de tilfælde, hvor en offentliggørelse med navns nævnelse vil medføre uforholdsmæssig stor skade for foreningen, eller hvor en offentliggørelse vil kunne skade en politimæssig efterforskning.

Det forhold, at offentliggørelse af en foreningens navn vil kunne medføre tab af kunder, eller at en offentliggørelse vil kunne bane vej for et erstatningskrav mod foreningen, vil ikke i sig selv være nok til at undtage en afgørelse for offentliggørelse. Undtagelsen finder således kun anvendelse på de tilfælde, hvor foreningens fortsatte drift vil blive truet eller meget væsentlige interesser krænkes.

Stk. 2. åbner endvidere mulighed for at undtage offentliggørelse med angivelse af foreningens navn i tilfælde, hvor det vil kunne skade en efterfølgende strafferetlig efterforskning. Som ovenfor anført er en beslutning om at sende en sag til politiet med anmodning om efterforskning og eventuel tiltalerejsning ikke en forvaltningsretlig afgørelse.

Der findes dog også andre sager, hvor Det Finansielle Virksomhedsråd træffer en egentlig afgørelse, men hvor der derudover også vil kunne komme en strafferetlig sanktion på tale og hvor det vil kunne skade den efterfølgende efterforskning, hvis rådets afgørelse offentliggøres med navns nævnelse.

Finanstilsynet offentliggør i dag principielle og vidtrækkende afgørelser i anonymiseret form. Hvis offentliggørelse med navn i en konkret sag ikke vil kunne ske, vil det fortsat være muligt for Finanstilsynet at offentliggøre afgørelsen i anonymiseret form. Det forudsætter dog, at man ikke ud fra sagens faktum med stor sandsynlighed kan udlede, hvilken forening afgørelsen vedrører.

De foreslåede regler om offentliggørelse omfatter alene sager, som har været forelagt Fondsrådet eller Det Finansielle Virksomhedsråd. Afgørelser i sager, som Finanstilsynet har truffet efter bemyndigelse, er ikke omfattet af bestemmelsen og vil derfor ikke blive offentliggjort. Det samme er tilfældet for afgørelser, som efterfølgende træffes af Finanstilsynet baseret på en praksis, som rådene har fastlagt.

Afgørelser, som henhører under Det Finansielle Virksomhedsråds kompetence, men som Finanstilsynets direktør træffer i sager, som er af uopsættelig karakter, jf. § 7 i bekendtgørelse om forretningsorden for Det Finansielle Virksomhedsråd, vil skulle offentliggøres. Baggrunden herfor er, at afgørelsen reelt skulle have været truffet af rådet, men af de tidsmæssige rammer ikke har muliggjort dette.

Dette kan indebære, at den virksomhed, som er den første, der overtræder en bestemmelse eller som involveres i en principiel sag, må forvente, at dens navn vil blive offentliggjort sammen med afgørelsen, mens det ikke vil være tilfældet for de virksomheder, som efterfølgende begår samme overtrædelse. Disse afgørelser vil kun sjældent have offentlig interesse, fordi der ikke længere er tale om en principiel sag. På denne baggrund er det fundet hensigtsmæssigt at fastholde, at offentliggørelse alene skal ske i relation til afgørelser truffet af rådene. Det vil endvidere have store administrative konsekvenser, hvis alle efterfølgende afgørelser truffet af Finanstilsynet på egen hånd også skulle offentliggøres med navns nævnelser.

Af hensyn til samarbejdet mellem de finansielle tilsynsmyndigheder inden for EU-/EØS-området foreslås, det, at en offentliggjort afgørelse ikke må indeholde fortrolige oplysninger, der hidrører fra lande inden for Den Europæiske Union eller lande, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område. Offentliggørelse kan kun ske, hvis den myndighed, der har givet de pågældende oplysninger til Finanstilsynet, giver deres udtrykkelige tilladelse hertil.

Det foreslås i stk. 3, at hvis offentliggørelse af en afgørelse er blevet undladt på grund af tungtvejende hensyn til foreningen eller efterforskning, og disse hensyn efterfølgende ikke længere gør sig gældende, vil afgørelsen samt foreningens navn blive offentliggjort. Dette gælder dog kun i en periode op til et år efter, at afgørelsen er truffet. Baggrunden herfor er, at den offentlige interesse i sådanne afgørelser aftager kraftigt hen over tid, samt af administrative årsager. På denne baggrund foreslås en grænse på et år. Som eksempel kan nævnes tilfælde, hvor en forening søger om tilladelse til at lancere et nyt produkt, og hvor der efter lanceringen ikke er behov for at hemmeligholde foreningens navn.

Det foreslås, at der kun bliver tale om offentliggørelse af afgørelser, der er truffet efter denne lovs ikrafttræden, jf. lovforslagets § 6.

Til nr. 5 (§ 123 b)

Det foreslås i 123 b, at Finanstilsynet i stk. 1 - i lighed med hvad der gælder for Forbrugerombudsmanden - af egen drift skal orientere offentligheden om forbrugersager, som er af almen interesse eller har betydning for forståelsen af reglernes anvendelse.

I lighed med hvad der gælder efter bekendtgørelse om Forbrugerombudsmandens virksomhed, tages der i bestemmelsen ikke stilling til, hvorvidt orienteringen skal omfatte en involveret forenings navn.

Finanstilsynet offentliggør allerede i dag forbrugersager af principiel karakter på Finanstilsynets hjemmeside. Med den foreslåede bestemmelse lovfæstes og udvides denne praksis.

Finanstilsynets offentliggørelser sker i dag i anonymiseret form, med undtagelse af offentliggørelser efter § 123 a. Med den foreslåede ændring af Finanstilsynets tavshedspligt, jf. § 123, stk. 3, jf. lovforslagets § 4, nr. 3, vil Finanstilsynet ikke længere være underlagt tavshedspligt i forbindelse med behandlingen af de nævnte oplysninger.

Ifølge stk. 1 forudsætter Finanstilsynets pligt til at orientere offentligheden om sager om bl.a. god skik, at sagerne har en almen interesse eller har betydning for forståelsen af reglernes anvendelse. Forud for hver enkelt offentliggørelse skal der derfor foretages en vurdering af, hvorvidt denne betingelse er opfyldt. Det skal dog bemærkes, at selv om Finanstilsynet ikke af sig selv offentliggør foreningens navn, vil en person, som anmoder om aktindsigt, dog kunne få navnet oplyst.

Det vil som udgangspunkt kun kunne komme på tale at offentliggøre foreningens navn i sager, der udtrykker en generel adfærd hos foreningen. En række af de klager, som Finanstilsynet modtager, vedrører enkeltstående tvister mellem en kunde og en forening. I disse sager foreligger der derfor typisk ikke den fornødne offentlige interesse til, at der kan ske offentliggørelse.

Ved enkeltstående overtrædelser af fx god skik bekendtgørelsen kan det komme på tale at præcisere forståelsen af de bagvedliggende regler. Det vil fx kunne være tilfældet, hvor der er tale om nye regler, som Finanstilsynet ønsker at udbrede kendskabet til. Men det vil også kunne være tilfældet, hvis en forening gør brug af en ny praksis, som er reguleret af det eksisterende regelsæt. Dette vil kunne ske i form af en offentliggørelse af Finanstilsynets afgørelse.

Hensynet til den almene interesse vil i de fleste tilfælde medføre, at der ikke er behov for at nævne den involverede forenings navn. Baggrunden for at orientere offentligheden om sager vil således typisk være ønsket om at forhindre lignende sager ved at udbrede kendskabet til tilsynets praksis. Derimod kan der være grund til at offentliggøre foreningens navn i de sager, hvor der er behov for at advare kunderne mod at handle hos foreningen, eller hvor foreningens praksis har medført, at kunderne vil kunne have et erstatningskrav mod foreningen. Det samme kan være tilfældet, hvis en forening groft eller gentagne gange har overtrådt de forbrugerbeskyttende regler i den finansielle lovgivning.

Orientering om Finanstilsynets sager skal efter den foreslåede bestemmelse ske, når Finanstilsynet har truffet afgørelse i en sag. Da der med det foreslåede § 123, stk. 3, jf. lovforslagets § 4, nr. 3, samtidig sker en lempelse af Finanstilsynets tavshedspligt, vil Finanstilsynet kunne orientere offentligheden om en sag, inden der er truffet afgørelse. Som eksempel på en sagstype, hvor der kan være behov for at orientere offentligheden, inden der er truffet afgørelse, kan være varsling af undersøgelser. En sådan orientering vil kunne have en generalpræventiv effekt, men indeholder i sagens natur ikke oplysninger om den enkelte virksomhed.

Bestemmelsen gør det også muligt at offentliggøre Finanstilsynets afgørelse i en sag, hvor Finanstilsynet har fundet, at foreningen har handlet i overensstemmelse med den finansielle lovgivning. Særligt i tilfælde, hvor sagen har været omtalt i pressen med oplysning om foreningens navn, vil det kunne være nærliggende at offentliggøre foreningens navn.

Når Finanstilsynet udsender en pressemeddelelse om udfaldet af en sag, men uden at offentliggøre foreningens navn, vil Finanstilsynet også fremover orientere den relevante brancheforening. Påtænker Finanstilsynet at offentliggøre en forenings navn, vil den berørte forening blive orienteret, inden Finanstilsynet udsender en pressemeddelelse.

Det foreslåede stk. 1 om offentliggørelse af forbrugersager omfatter sager vedrørende de bestemmelser, som er omfattet forslaget til § 123, stk. 3, jf. bemærkningerne til § 4, nr. 3.

For så vidt angår enkelte af de bestemmelser, som er omfattet af Finanstilsynets adgang til at foretage offentliggørelse er overtrædelse heraf sanktioneret med straf. Stk. 1 forhindrer ikke, at Finanstilsynet offentliggør, at en forening vil blive anmeldt til politiet for overtrædelse af en strafbar bestemmelse. En offentliggørelse kan imidlertid have indgribende betydning for den berørte forening. Der skal derfor ved vurderingen af, om der skal ske offentliggørelse, foretages en afvejning af behovet for at offentliggøre en politianmeldelse overfor de betænkeligheder, herunder af retssikkerhedsmæssig karakter, som offentliggørelsen kan give anledning til.

I forbindelse med bestemmelsens ikrafttrædelse vil der blive udarbejdet retningslinier for, hvornår og i hvilke sager, der bør ske offentliggørelse. Disse retningslinier vil blive forelagt Det Finansielle Virksomhedsråd, og vil herefter være offentlig tilgængelige.

Det foreslås endvidere i stk. 2, at Finanstilsynet skal offentliggøre navnet på en forening, der overtræder forbuddet mod at udøve investeringsforeningsvirksomhed uden tilladelse, jf. § 4 eller forbuddet mod at udøve specialforeningsvirksomhed uden tilladelse, jf. § 5. Det foreslåede stk. 2 er en skærpelse af det gældende § 123 a, stk. 2, nr. 1 og 2, hvorefter der kan ske offentliggørelse i disse sager. Fremover vil Finanstilsynet være forpligtet til at orientere offentligheden om navnet på den forening, der driver investeringsforeningsvirksomhed eller specialforeningsvirksomhed uden tilladelse. Andre oplysninger, end navnet på den for-

ening, der overtræder forbuddet mod at udøve finansiel virksomhed, vil derimod fortsat være underlagt reglerne om tavshedspligt.

Til nr. 6 (§ 124, stk. 4)

Finanstilsynet har efter det gældende § 124, stk. 4, mulighed for i sager efter en række forbrugerbeskyttende regler, herunder særligt sager om god skik og prisoplysning, at tilkende partsbeføjelser til andre end de fysiske eller juridiske personer, der er nævnt i stk. 2 og 3. Det vil typisk sige den person eller virksomhed, som rejser sagen over for Finanstilsynet.

De særlige partsbeføjelser indebærer efter forarbejderne til bestemmelsen primært en ret til - trods Finanstilsynets tavshedspligt - at blive orienteret om sagens forløb. Partsbeføjelsen kan endvidere bestå i retten til partshøring i særlige tilfælde. Derimod omfatter tilkendelsen af partsbeføjelser ikke en ret til at indbringe Finanstilsynets afgørelse for Erhvervsankenævnet. Efter § 372 er det således kun den, som en afgørelse retter sig mod, der kan indbringe sagen for Erhvervsankenævnet.

Som en konsekvens af den foreslåede ændring af Finanstilsynets tavshedspligt i sager vedrørende de forbrugerbeskyttende regler, jf. det foreslåede § 123, stk. 3, jf. lovforslagets § 4, nr. 3, skønnes der ikke længere at være et reelt behov for at kunne tilkende partsbeføjelser til andre end sagens naturlige parter. Bestemmelsen foreslås derfor ophævet.

Personer, der har rejst en sag over for Finanstilsynet, men som ikke er part i sagen, vil for fremtiden kunne blive orienteret om sagens forløb via de almindelige regler om aktindsigt og princippet om meroffentlighed. Finanstilsynet vil således af egen drift kunne orientere dem om sagens forløb, dog med de begrænsninger, som følger af offentlighedslovens kapitel 3, ligesom personen selv vil kunne bede om aktindsigt i sagens dokumenter.

Til § 5

Til nr. 1 (§ 49)

Det foreslås, at Finanstilsynets tavshedspligt ændres, så oplysninger vedrørende tilsynet med god skik samt forbrugerbeskyttelsesregler, som i dag er nævnt i § 49 a, stk. 2, nr. 2-4, ikke længere er omfattet af Finanstilsynets generelle tavshedspligt.

Finanstilsynets nuværende tavshedspligt indebærer, at Finanstilsynet ikke har mulighed for at oplyse, om det vil tage en sag op i forhold til en konkret virksomhed, idet man først kan offentliggøre navnet på en virksomhed, i forbindelse med, at sagen afgøres, og kun hvis betingelserne i § 49 a er opfyldt. Dermed har tavshedspligten afskåret Finanstilsynet fra at gå ind i en offentlig debat om en konkret sag og korrigere eventuelle fejlagtige oplysninger eller misforståelser, som er kommet frem i pressen.

Ændringen af Finanstilsynets tavshedspligt på de udvalgte områder har til hensigt at øge offentligheden og åbenheden på forbrugerområdet. Offentligheden vil fremover kunne få indsigt i Finanstilsynets arbejde efter de almindelige regler om aktindsigt i offentlighedsloven og forvaltningsloven.

Der er dermed den samme offentlighed om oplysninger, der kommer frem i forbindelse med tilsynet med de offentligretlige forbrugerrettede regler på det finansielle område, som hvis reguleringen havde været underlagt Forbrugerombudsmandens tilsyn.

Lempelsen af Finanstilsynets tavshedspligt vil indebære, under forudsætning af overholdelse af forvaltningsloven og offentlighedslovens regler, jf. nedenfor, at Finanstilsynet kan udtale sig om, hvorvidt en konkret forbrugersag behandles i Finanstilsynet og eksempelvis udlevere en kopi af Finanstilsynets brev til virksomheden eller af den endelige afgørelse i sagen til en journalist.

Grænsedragningen mellem Finanstilsynets og Forbrugerombudsmandens virksomhed indebærer, at der er behov for en vis koordinering mellem Finanstilsynets og Forbrugerombudsmandens tilsynsvirksomhed.

Efter markedsføringslovens § 2, stk. 2, finder markedsføringsloven ikke anvendelse på sager vedrørende finansielle virksomheders overtrædelse af regler om god markedsføringsskik og vildledning, når der af øko-

nomi- og erhvervsministeren er udstedt regler på dette område. Derimod finder markedsføringslovens regler bl.a. om sammenlignende reklame, adgangen til at anvende lodtrækning og præmiekonkurrencer som salgsfremmende foranstaltning og lovens regler om erhvervshemmeligheder anvendelse på finansielle virksomheder.

Med de nye regler om ændring af Finanstilsynets tavshedspligt og regler om offentliggørelse vil det være muligt at styrke det naturlige samarbejde mellem Forbrugerombudsmanden og Finanstilsynet, så koordinati- on mellem myndighederne kan sikre en sammenhængende håndhævelse af forbrugerlovgivningen på det finansielle område.

Da Finanstilsynet ikke længere vil have en særlig tavshedspligt vedrørende god skik og prisoplysninger jf. ændringen ovenfor, kan tilsynet videregive oplysninger fra sager, som vedrører god skik til Forbrugerom- budsmanden, fx i tilfælde, hvor Forbrugerombudsmanden har oversendt en sag til Finanstilsynet, fordi sagen henhører under Finanstilsynets regelsæt, men hvor Forbrugerombudsmanden kan have behov for at kende afgørelsens indhold af hensyn til koordineringen mellem de to regelsæt. Såfremt der i disse tilfælde måtte være tavshedsbelagte oplysninger, jf. forvaltningslovens § 27, kan sådanne oplysninger alligevel videregives til en anden forvaltningsmyndighed, når videregivelsen er et nødvendigt led i sagens behandling eller er nød- vendig for, at en myndighed kan gennemføre tilsyns- eller kontrolopgaver jf. forvaltningslovens § 28, stk. 2, nr. 4. Tilsvarende muligheder for videregivelse gælder efter persondataloven.

Den foreslåede ændring betyder desuden, at enhver kan få udleveret oplysninger om tilsynet med god skik m.v. dog med de undtagelser, der følger af offentlighedslovens kapitel 3. Blandt disse undtagelser kan bl.a. nævnes oplysninger, der ikke er af faktisk karakter i interne arbejdsdokumenter, oplysninger om enkeltpersoners private forhold, herunder økonomiske forhold, samt forhold af væsentlig økonomisk betydning for en person eller en virksomhed. Der kan meddeles aktindsigt i de oplysninger, som Finanstilsynet ligger inde med, uanset om sagen stadig er under behandling eller om sagsbehandlingen er afsluttet. Derimod giver of- fentlighedsloven ikke mulighed for løbende aktindsigt i oplysninger, som måtte tilgå en sag.

Da aktindsigten er knyttet til bestemte typer oplysninger og ikke til sagstyper, vil der være aktindsigt i op- lysningerne, uanset om disse findes i en sag, som udelukkende vedrører god skik eller om de findes i andre sager i Finanstilsynet, som er omfattet af tilsynets generelle tavshedspligt. Såfremt der fx ønskes aktindsigt i oplysninger, som findes i en tilsynssag, som i øvrigt ikke vedrører god skik, vil oplysningerne vedrørende god skik blive ekstraheret fra denne sag og udleveret, mens resten af sagen vil være omfattet af tilsynets tavshedspligt.

Når Finanstilsynet træffer afgørelse i sager om god skik og de øvrige forbrugerrettede bestemmelser, vur- derer Finanstilsynet, hvorvidt virksomheden overholder de offentligretlige adfærdsregler. Derimod behandler Finanstilsynet ikke konkrete tvister mellem en forbruger og en virksomhed omfattet af lov om forsikrings- formidling. Derfor vil sagerne typisk ikke indeholde oplysninger om konkrete kundeforhold. Det kan dog ikke udelukkes, at der i visse sager findes sådanne oplysninger, fx fordi kunden selv har indsendt dem til Finanstilsynet, eller fordi virksomheden i en redegørelse til Finanstilsynet har kommenteret en konkret sag, som har givet Finanstilsynet anledning til at undersøge virksomhedens praksis på et konkret område.

Hvis der søges aktindsigt i en sag, som indeholder oplysninger om konkrete kundeforhold, vil Finanstilsy- net i forbindelse med behandlingen af aktindsigtsbegæringen skulle tage stilling til, om disse oplysninger kan udleveres.

Drejer det sig som oplysninger om en privat kundes økonomiske forhold, vil disse oplysninger ikke kunne udleveres, idet der ikke er aktindsigt i enkeltpersoners private forhold, herunder økonomiske forhold, efter offentlighedslovens § 12, stk. 1, nr. 1.

Kundeoplysninger om juridiske personer og dermed om virksomheders økonomiske forhold vil skulle ud- leveres i et vist omfang, idet offentlighedsloven kun undtager aktindsigt i oplysninger, som er af væsentlig økonomisk betydning for virksomheden, såsom erhvervshemmeligheder.

Såfremt Finanstilsynet modtager en aktindsigtsbegæring, som vil indebære udlevering af oplysninger om kunder, vil Finanstilsynet i overensstemmelse med praksis i sager om aktindsigt i oplysninger vedrørende privatpersoner eller juridiske personer, indhente en udtalelse fra den kunde, hvis oplysninger, der ønskes

aktindsigt i. Såfremt spørgsmålet om, hvorvidt der kan meddeles aktindsigt i konkrete kundeoplysninger er af principiel karakter, vil Finanstilsynet forelægge sagen for Det Finansielle Virksomhedsråd, jf. § 345, stk. 2, nr. 1, i lov om finansiel virksomhed, jf. denne lovs § 44, stk. 2.

Samme procedure vil blive fulgt, hvis der ønskes aktindsigt i oplysninger om en bestemt virksomheds overholdelse af god skik. I sådanne tilfælde kan der være oplysninger, fx om hvordan virksomheden har organiseret sig eller om virksomhedens støttefunktioner, som kan have en sådan karakter, at de er af væsentlig økonomisk betydning for virksomheden og dermed ikke omfattet af aktindsigt, jf. offentlighedslovens § 12, stk. 1, nr. 2.

En anmodning om aktindsigt, skal efter offentlighedslovens § 16, stk. 2, behandles inden for 10 dage. Såfremt der ikke kan træffes afgørelse inden for denne tidsfrist, skal ansøgeren have oplyst, hvordan der kan træffes afgørelse i sagen. Som eksempler på tilfælde, hvor 10 dages fristen formentlig ikke vil kunne overholdes, kan nævnes de sager, hvor Finanstilsynet skal indhente en udtalelse fra en person eller virksomhed, inden der gives aktindsigt i oplysninger om den pågældende. Det vil heller ikke være tilfældet i sager af principiel karakter, hvor Det Finansielle Virksomhedsråd skal inddrages i afgørelsen af, om der kan meddeles aktindsigt, og hvor udkastet til rådets afgørelse skal i partshøring efter de nye regler herom, jf. lovforslagets § 2, nr. 3.

Spørgsmålet om hvorvidt der kan gives aktindsigt, afgøres af Finanstilsynet. Da den almindelige rekursinstans for afgørelser i sager om Finanstilsynets tilsynsvirksomhed er Erhvervsankenævnet, vil en eventuel klage over afslag på aktindsigt, skulle indbringes for Erhvervsankenævnet. Det gælder uanset, om aktindsigtsbegæringen vedrører oplysninger, som indgår i en forvaltningsretlig afgørelse, som Finanstilsynet har truffet, eller om der er oplysninger, som indgår i en sag, hvor Finanstilsynet enten har besluttet ikke at undersøge sagen eller efter en undersøgelse ikke har fundet, at der foreligger en overtrædelse.

Til nr. 2 (§ 49 a)

Det fremgår af § 44, stk. 2, at Det Finansielle Virksomhedsråd indgår i tilsynet med overholdelsen af loven og de regler, der er udstedt i medfør af loven, med den kompetence, som rådet er tillagt i medfør af § 345, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed. Det fremgår af § 345 stk. 2, af Det Finansielle Virksomhedsråd træffer afgørelser i sager af principiel karakter samt i sager, der har videregående betydelige følger for aktørerne på værdipapirmarkedet. Det foreslås, at afgørelser truffet i medfør af denne bestemmelse fremover som udgangspunkt skal offentliggøres med angivelse af den/de involverede virksomheders navn.

Offentliggørelse af virksomhedens navn forudsætter, at rådet har truffet en egentlig forvaltningsretlig afgørelse. Det vil sige, at rådet som den kompetente myndighed på området har tilkendegivet, hvad der er eller skal være ret i det foreliggende tilfælde. Kravet om offentliggørelse gælder også processuelle beslutninger om at oversende sager til politimæssig efterforskning. En sådan beslutning kan dog ikke offentliggøres, hvis den vedrører enkeltpersoner, eller hvis en offentliggørelse vil kunne skade den politimæssige efterforskning, jf. nedenfor.

Den offentliggjorte afgørelse vil indeholde den eller de involverede virksomheders navn. Derimod vil alle oplysninger om kundeforhold og oplysninger om virksomhedens interne forhold af væsentlig betydning for virksomheden, fx ikke-offentligt tilgængelige oplysninger om dens opbygning og indretning, dens økonomiske forhold og situation, dens kundemasse og dens samarbejdspartnere, blive fjernet fra afgørelsen, inden den offentliggøres. Det samme vil være tilfældet for fortrolige oplysninger modtaget fra udenlandske tilsynsmyndigheder.

Samtidig med selve afgørelsen i sagen træffer rådet også beslutning om offentliggørelse. Udkast til rådets afgørelse vil derfor indeholde en indstilling vedrørende offentliggørelse. Hvis en eller flere af undtagelserne til offentliggørelsespligten, jf. stk. 2, gør sig gældende, vil dette således fremgå af udkastet til afgørelse. Såfremt det indstilles, at afgørelsen offentliggøres, vil et udkast til pressemeddelelse vedlægges afgørelsesudkastet. Denne beslutning er endelig og kan således ikke indbringes for anden administrativ myndighed. Til gengæld kan rådet blive mødt med krav om erstatning, jf. de almindelige regler om offentlige myndigheders erstatningspligt. Dette vil kunne ske, såfremt rådet træffer beslutning om offentliggørelse, men hvor en domstol efterfølgende vurderer, at der ikke skulle have været sket offentliggørelse. Erstatning kræver dog, at

virksomheden kan dokumentere, at den har lidt et økonomisk tab, der kan henføres direkte til den fejlagtige offentliggørelse.

Da udkast til rådets afgørelser fremover i deres helhed skal sendes i partshøring hos de berørte virksomheder, jf. lovforslagets § 2, nr. 3, vil virksomhederne i forbindelse med høringen få mulighed for at kommentere på selve indstillingen i relation til spørgsmålet om offentliggørelse, samt – hvis det indstilles, at afgørelsen offentliggøres – hvilke oplysninger virksomheden eventuelt finder, bør fjernes fra udkastet til pressemeddelelse inden offentliggørelse.

Offentliggørelse af en afgørelse indebærer ikke, at selve sagen bliver offentlig tilgængelig. Sagen er stadig omfattet af Finanstilsynets tavshedspligt, og der vil heller ikke efter offentliggørelse være mulighed for at få aktindsigt i sagens dokumenter.

Stk. 2 indeholder undtagelserne til det klare udgangspunkt om offentliggørelse med angivelse af virksomhedens navn.

Det drejer sig om de tilfælde, hvor en offentliggørelse med navns nævnelse vil medføre uforholdsmæssig stor skade for virksomheden eller hvor en offentliggørelse vil kunne skade en politimæssig efterforskning.

Det forhold, at offentliggørelse af en virksomheds navn vil kunne medføre tab af kunder eller at en offentliggørelse vil kunne bane vej for et erstatningskrav mod virksomheden vil ikke i sig selv være nok til at undtage en afgørelse for offentliggørelse. Undtagelsen finder således kun anvendelse på de tilfælde, hvor virksomhedens fortsatte drift vil blive truet eller meget væsentlige interesser krænkes.

Stk. 2. åbner endvidere mulighed for at undtage offentliggørelse med angivelse af virksomhedens navn i tilfælde, hvor det vil kunne skade en efterfølgende strafferetlig efterforskning. Som ovenfor anført er en beslutning om at sende en sag til politiet med anmodning om efterforskning og eventuel tiltalerejsning ikke en forvaltningsretlig afgørelse.

Der findes dog også andre sager, hvor Det Finansielle Virksomhedsråd træffer en egentlig afgørelse, men hvor der derudover også vil kunne komme en strafferetlig sanktion på tale og hvor det vil kunne skade den efterfølgende efterforskning, hvis rådets afgørelse offentliggøres med navns nævnelse.

De nye regler om offentliggørelse finder dog kun anvendelse på afgørelser, der er truffet efter denne lovs ikrafttræden.

Finanstilsynet offentliggør i dag principielle og vidtrækkende afgørelser i anonymiseret form. Hvis offentliggørelse med navn i en konkret sag ikke vil kunne ske, vil det fortsat være muligt for Finanstilsynet at offentliggøre afgørelsen i anonymiseret form. Det forudsætter dog, at man ikke ud fra sagens faktum med stor sandsynlighed kan udlede, hvilken virksomhed afgørelsen vedrører.

De foreslåede regler om offentliggørelse omfatter alene sager, som har været forelagt Det Finansielle Virksomhedsråd. Afgørelser i sager, som Finanstilsynet har truffet efter bemyndigelse, er ikke omfattet af bestemmelsen og vil derfor ikke blive offentliggjort. Det samme er tilfældet for afgørelser, som efterfølgende træffes af Finanstilsynet baseret på en praksis, som rådet har fastlagt.

Afgørelser, som henhører under rådets kompetence, men som Finanstilsynets direktør træffer i sager, som er af uopsættelig karakter, jf. § 7 i bekendtgørelse om forretningsorden for Det Finansielle Virksomhedsråd, vil skulle offentliggøres. Baggrunden herfor er, at afgørelsen reelt skulle have været truffet af rådet, men af de tidsmæssige rammer ikke har muliggjort dette.

Dette kan indebære, at den virksomhed, som er den første, der overtræder en bestemmelse eller som involveres i en principiel sag, må forvente, at dens navn vil blive offentliggjort sammen med afgørelsen, mens det ikke vil være tilfældet for de virksomheder, som efterfølgende begår samme overtrædelse. Disse afgørelser vil kun sjældent have offentlig interesse, fordi der ikke længere er tale om en principiel sag. På denne baggrund er det fundet hensigtsmæssigt at fastholde, at offentliggørelse alene skal ske i relation til afgørelser truffet af rådene. Det vil endvidere have store administrative konsekvenser, hvis alle efterfølgende afgørelser truffet af Finanstilsynet på egen hånd også skulle offentliggøres med navns nævnelse.

Af hensyn til samarbejdet mellem de finansielle tilsynsmyndigheder inden for EU-/EØS-området foreslås, det, at en offentliggjort afgørelse ikke må indeholde fortrolige oplysninger, der hidrører fra lande inden for

Den Europæiske Union eller lande, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område. Offentliggørelse kan kun ske, hvis den myndighed, der har givet de pågældende oplysninger til Finanstilsynet, giver deres udtrykkelige tilladelse hertil.

Det foreslås i stk. 3, at hvis offentliggørelse af en afgørelse er blevet undladt på grund af tungtvejende hensyn til virksomheden eller efterforskning, og disse hensyn efterfølgende ikke længere gør sig gældende, vil afgørelsen samt virksomhedens navn blive offentliggjort. Dette gælder dog kun i en periode op til et år efter, at afgørelsen er truffet. Baggrunden herfor er, at den offentlige interesse i sådanne afgørelser aftager kraftigt hen over tid, og af administrative årsager. På denne baggrund foreslås en grænse på et år.

Det foreslås, at der kun bliver tale om offentliggørelse af afgørelser, der er truffet efter denne lovs ikrafttræden, jf. lovforslagets § 6.

Til nr. 3 (§ 49 b)

Det foreslås i § 49 b, stk. 1, at Finanstilsynet - i lighed med hvad der gælder for Forbrugerombudsmanden - af egen drift skal orientere offentligheden om forbrugersager, som er af almen interesse eller har betydning for forståelsen af reglernes anvendelse. Denne forpligtelse indføres ved en nyaffattelse af § 49 b.

Finanstilsynet offentliggør allerede i dag forbrugersager af principiel karakter på Finanstilsynets hjemmeside. Med den foreslåede bestemmelse lovfæstes og udvides denne praksis.

I lighed med hvad der gælder efter bekendtgørelse om Forbrugerombudsmandens virksomhed, tages der i bestemmelsen ikke stilling til, hvorvidt orienteringen skal omfatte en involveret virksomheds navn.

Finanstilsynets offentliggørelser sker i dag i anonymiseret form med undtagelse af offentliggørelser efter § 49 a. Med den foreslåede ændring af Finanstilsynets tavshedspligt i § 49, stk. 2, jf. lovforslagets § 5, nr. 1, vil Finanstilsynet ikke længere være underlagt tavshedspligt i forbindelse med behandlingen af de nævnte oplysninger.

Ifølge stk. 1 forudsætter Finanstilsynets pligt til at orientere offentligheden om sager om god skik og forbrugerbeskyttelse, at sagerne har en almen interesse eller har betydning for forståelsen af reglernes anvendelse. Forud for hver enkelt offentliggørelse skal der derfor foretages en vurdering af, hvorvidt denne betingelse er opfyldt. Det skal dog bemærkes, at selv om Finanstilsynet ikke af sig selv offentliggør virksomhedens navn, vil en person, som anmoder om aktindsigt, dog kunne få navnet oplyst.

Det vil som udgangspunkt kun kunne komme på tale at offentliggøre virksomhedens navn i sager, der udtrykker en generel adfærd hos forsikringsmæglervirksomheden. En række af de klager, som Finanstilsynet modtager, vedrører enkeltstående tvister mellem en kunde og en virksomhed. I disse sager foreligger der derfor typisk ikke den fornødne offentlige interesse til, at der kan ske offentliggørelse.

Ved enkeltstående overtrædelser af fx god skik bekendtgørelsen kan det komme på tale at præcisere forståelsen af de bagvedliggende regler. Det vil fx kunne være tilfældet, hvor der er tale om nye regler, som Finanstilsynet ønsker at udbrede kendskabet til. Men det vil også kunne være tilfældet, hvis virksomheden gør brug af en ny praksis, som er reguleret af det eksisterende regelsæt. Dette vil kunne ske i form af en offentliggørelse af Finanstilsynets afgørelse.

Hensynet til den almene interesse vil i de fleste tilfælde medføre, at der ikke er behov for at nævne den involverede forsikringsmæglervirksomheds navn. Baggrunden for at orientere offentligheden om sager vil således typisk være ønsket om at forhindre lignende sager ved at udbrede kendskabet til tilsynets praksis. Derimod kan der være grund til at offentliggøre forsikringsmæglervirksomhedens navn i de sager, hvor der er behov for at advare kunderne mod at handle med virksomheden, eller hvor virksomhedens praksis har medført, at kunderne vil kunne have et erstatningskrav mod virksomheden. Det samme kan være tilfældet, hvis en virksomhed groft eller gentagne gange har overtrådt de forbrugerbeskyttende regler i lov om forsikringsformidling.

Orientering om Finanstilsynets sager skal efter den foreslåede bestemmelse ske, når Finanstilsynet har truffet afgørelse i en sag. Da der med det foreslåede § 49, stk. 2, jf. lovforslagets § 5, nr. 7, samtidig sker en

lempelse af Finanstilsynets tavshedspligt, vil Finanstilsynet kunne orientere offentligheden om en sag, inden der er truffet afgørelse.

Bestemmelsen gør det også muligt at offentliggøre Finanstilsynets afgørelse i en sag, hvor Finanstilsynet har fundet, at en virksomhed har handlet i overensstemmelse med lov om forsikringsformidling. Særligt i tilfælde, hvor sagen har været omtalt i pressen med oplysning om virksomhedens navn, vil det kunne være nærliggende at offentliggøre navnet.

Når Finanstilsynet udsender en pressemeddelelse om udfaldet af en sag, men uden at offentliggøre virksomhedens navn, vil Finanstilsynet også fremover orientere den relevante brancheforening. Påtænker Finanstilsynet at offentliggøre en forsikringsmæglervirksomheds navn, vil den berørte virksomhed blive orienteret, inden Finanstilsynet udsender en pressemeddelelse.

Den foreslåede stk. 1 om offentliggørelse af forbrugersager omfatter sager vedrørende de bestemmelser, som er omfattet af forslaget til § 49, stk. 2, jf. bemærkningerne til lovforslagets § 5, nr. 1.

For så vidt angår enkelte af de bestemmelser, som er omfattet af Finanstilsynets adgang til at foretage offentliggørelse, er overtrædelse heraf sanktioneret med straf. Stk. 1 forhindrer ikke, at Finanstilsynet offentliggør, at en forsikringsmæglervirksomhed vil blive anmeldt til politiet for overtrædelse af en strafbar bestemmelse. En offentliggørelse kan imidlertid have indgribende betydning for den berørte virksomhed. Der skal derfor ved vurderingen af, om der skal ske offentliggørelse, foretages en afvejning af behovet for at offentliggøre en politianmeldelse overfor de betænkeligheder, herunder af retssikkerhedsmæssig karakter, som offentliggørelsen kan give anledning til.

I forbindelse med bestemmelsens ikrafttrædelse vil der blive udarbejdet retningslinier for, hvornår og i hvilke sager, der bør ske offentliggørelse. Disse retningslinier vil blive forelagt Det Finansielle Virksomhedsråd, og vil herefter være offentligt tilgængelige.

Det foreslås endvidere i stk. 2, 1. pkt., at Finanstilsynet skal offentliggøre navnet på en virksomhed, der overtræder forbuddet mod at udøve forsikringsmæglervirksomhed uden tilladelse, jf. §§ 4 og 26. Det foreslåede stk. 2 er en skærpelse af det gældende § 49 a, stk. 2, nr. 1, hvorefter der kan ske offentliggørelse i disse sager. Fremover vil Finanstilsynet være forpligtet til at orientere offentligheden om navnet på den virksomhed, der driver forsikringsmæglervirksomhed uden tilladelse. Andre oplysninger, end navnet på den virksomhed, der overtræder forbuddet mod at udøve forsikringsmæglervirksomhed, vil derimod fortsat være underlagt reglerne om tavshedspligt.

I stk. 2, 2. pkt., foreslås det, at reglen i 1. pkt. tillige skal gælde for overtrædelser af kravet om registrering i §§ 27 og 36.

Til nr. 4 (§ 50, stk. 3)

Finanstilsynet har efter den gældende § 50, stk. 3, mulighed for i sager om god forsikringsmæglerskik, jf. § 19, stk. 1, at tilkende partsbeføjelser til andre end de fysiske eller juridiske personer, der er nævnt i stk. 1 og 2. Det vil typisk sige den person eller virksomhed, som rejser sagen over for Finanstilsynet.

De særlige partsbeføjelser indebærer efter forarbejderne til bestemmelsen primært en ret til trods Finanstilsynets tavshedspligt at blive orienteret om sagens forløb. Partsbeføjelsen kan endvidere bestå i retten til partshøring i særlige tilfælde. Derimod omfatter tilkendelsen af partsbeføjelser ikke en ret til at indbringe Finanstilsynets afgørelse for Erhvervsankenævnet. Efter § 53 er det således kun den, som en afgørelse retter sig mod, der kan indbringe sagen for Erhvervsankenævnet.

Som en konsekvens af den foreslåede ændring af Finanstilsynets tavshedspligt i sager vedrørende de forbrugerbeskyttende regler, jf. det foreslåede § 49, stk. 2, jf. lovforslagets § 5, nr. 1, er der ikke længere behov for at kunne tilkende partsbeføjelser til andre end sagens naturlige parter. Bestemmelsen foreslås derfor ophævet.

Personer, der har rejst en sag over for Finanstilsynet, men som ikke er part i sagen, vil for fremtiden kunne blive orienteret om sagens forløb via de almindelige regler om aktindsigt og princippet om meroffentlighed. Finanstilsynet vil således af egen drift kunne orientere dem om sagens forløb, dog med de begrænsninger,

som følger af offentlighedslovens kapitel 3, lige som personen selv vil kunne bede om aktindsigt i sagens dokumenter.

Til § 6

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. juli 2008.

Til § 7

Bestemmelsen vedrører lovforslagets territoriale afgrænsning. Det foreslås i stk. 1, at loven som udgangspunkt ikke gælder for Færøerne og Grønland.

Det foreslås i *stk. 2*, at de foreslåede ændringer vedrørende lov om værdipapirhandel m.v., lov om finansiel virksomhed og lov om investeringsforeninger og specialforeninger samt andre kollektive investeringsordninger m.v. helt eller delvist kan sættes i kraft for Færøerne med de afvigelser, som de særlige færøske forhold tilsiger.

Det foreslås i *stk. 3*, at de foreslåede ændringer vedrørende lov om værdipapirhandel m.v., lov om finansiel virksomhed og lov om investeringsforeninger og specialforeninger samt andre kollektive investeringsordninger m.v. helt eller delvist kan sættes i kraft for Grønland med de afvigelser, som de særlige grønlandske forhold tilsiger.